

HET KIEZEN VAN EEN BRUID

Een heleboel zieken. Ik kan niet bij hen allen tegelijk komen. Maar, luister.

² Ik ben zeker blij om hier weer vanavond te zijn in deze prachtige gehoorzaal en te midden van deze wonderbare groep mensen. En we kwamen daar een paar ogenblikken geleden binnen—de mensen die buiten op straat stonden zeiden dat ze niet naar binnen konden. En ik zei: “Wel, misschien kan ik een plekje voor u krijgen.” En ze lieten hen er niet komen. Dus het spijt me dat we niet genoeg ruimte voor ze hebben. Ze zeiden dat de kelderverdieping ook vol was. En, dus, dat spijt ons. Maar we zijn blij om hier te zijn en blij om al deze fijne groep predikers te zien, de zakenlieden hier, en al u afvaardigingen uit verschillende delen van het land.

³ Ik had het grote voorrecht om vanmorgen bij het ontbijt te spreken, wat ik zeker als een eer beschouw om voor zulke fijne mensen te spreken. Ik had het over een onderwerp van *Het kaf zal geen erfgenaam zijn met het koren*. Ik heb het niet af kunnen krijgen. En het was niet de—de broeder z’n schuld. Hij probeerde de directie ertoe te krijgen ons wat langer te laten blijven, maar hij wilde het gewoon niet doen. Ik waardeer dat zeker, broeder Demos. Dat is heel erg, heel aardig. Ik dank u zeker voor uw vriendelijkheid, elk en iedereen. Maar zij lieten ons het gewoon niet doen. Dus moesten we gewoon—gewoon afsluiten. Ik zal dat een andere keer eens oppakken, om dat af te maken: *Het kaf zal geen erfgenaam zijn met het koren*. Hebt u het begrepen, u die hier was? Ik hoop dat er genoeg was zodat het begrepen zou worden.

⁴ Nu, ik weet dat er vanavond ook een discussiegroep is; dus ik wil u hier niet zo lang houden dat u dat zou missen. Omdat ik denk dat dat zeker een aanwinst was voor—voor de Pinkstergelovige mensen, die discussiegroep die we onlangs ’s avonds zagen. Zo’n fijn stel mannen, zulke wonderbare antwoorden, zonder voorbehoud. Het maakte dat ik me heel goed voelde om dat te zien. Ik vertrouw erop dat de Here het vanavond zal zegenen. En wie er ook kijkt: mogen zij geloven. Dat zou mijn ernstig gebed zijn.

⁵ En zo vele berichten die vandaag binnenkomen van, via de post en via telefoontjes, van zo velen die genezen zijn in deze samenkomst. Ik was daar zo blij om. Dat—dat is—om mensen die ziek zijn te zien—dat is min of meer mijn bediening.

⁶ Ik—ik kom hiervóór om te prediken. Ik—u weet dat ik geen prediker ben. Maar ik—met dit, mijn Kentucky grammatica, “his, hain’t” en—en al die woorden, dus, ik—ik kan niet zeggen, als

wat wij een moderne prediker van vandaag noemen. Ik—ik zou die plaats niet kunnen innemen, want ik—ik heb geen opleiding.

7 Maar ik hou er wel van om aan anderen uit te drukken wat ik erover weet, of wat ik voel dat ik erover weet aan anderen—hoe ik het heb geleerd, hoe Hij voor mij is. Hij is heel mijn leven, alles wat ik ooit zou kunnen verwachten te zijn en zoveel meer dan ik ooit had gedacht, dat ik ooit een vriend zou hebben, nauwelijks, op aarde, toen ik een kleine jongen was. Maar ik ben zeker dankbaar voor geweldige vrienden vandaag.

8 Ik ben . . . [Een broeder zegt: “Hebben wat moeite daar achteraan te horen, broeder Branham. Kom dichterbij.”—Red.] O, het spijt me. Ik—ik ben hier ergens een beetje buiten het opnameveld, zei hij.

9 Nu, om meteen rechtstreeks in de dienst te komen, laten we opslaan voor wat Schriftlezingen. Ik—ik hou er altijd van om de Bijbel te lezen, omdat het het Woord van God is. Ik geloof dat. En ik geloof dat het Gods onfeilbare Woord is. En nu heb ik een paar Schriftgedeelten hier opgeschreven en wat aantekeningen waar ik naar zou willen verwijzen voor een paar ogenblikken, misschien een vijfenveertig minuten.

10 En dan zullen we op tijd weggkomen om dit wonderbare forum vanavond weer te gaan zien. En ik vertrouw erop dat God door zal gaan om u te blijven zegenen. En ik weet wat u moet doen. En ik hoor vanavond nog naar Tucson te rijden, ziet u; dus u kunt het zich voorstellen. Dat is tien uur rijden.

11 En ik ga naar overzee en ik moet een gele koorts prik halen bij een onderzoek in de ochtend bij de overheidsinstantie. Dus ik—ik moet erheen. Ik had laatst uitstel en ze zullen nu geen “nee” weer als antwoord aannemen. En ik heb nog één tetanus en vlektyfus om er te nemen, en mijn boosterprikken.

12 Dus, ik, zo dankbaar voor deze gelegenheid en—en deze fijne samenkomst die we voorafgaand aan de conventie hadden. Het heeft zeker mijn hart ontroerd. U bent een fijne groep mensen. Ik vertrouw dat God u zal zegenen.

13 Wanneer het grote uur ooit . . . Dat grote monster dat daarginds ligt, dat zich een paar dagen geleden in Alaska omgooide, wierp z'n staart vanmorgen weer omhoog, ergens omstreeks, rond Washington. Hij zou erg gemakkelijk deze kant op kunnen komen. En als de Heilige Geest mij ooit definitief zegt . . .

14 Iemand heeft me dat geantwoord . . . gevraagd: “Gaat het hier gebeuren, broeder Branham?” Nee, dat weet ik niet. Ik weet het gewoon niet; totdat ik het wel weet. Dat is de waarheid.

15 Ik wil altijd eerlijk met u zijn. Ik ga niet gewoon veronderstellen, enige ideeën nemen of wat, wat ik geloof of zoiets dergelijks. Wanneer ik het u zeg, zal het zijn; wel, Hij moet

het mij eerst vertellen, en dan zal ik het u vertellen. Ik—ik weet dat de hele wereld in een toestand van beroering is. We bevinden ons aan de eindtijd. Maar één ding heb ik geprobeerd te zijn . . .

¹⁶ Broeder Shakarian zei er vanmorgen, hoe hij vroeger door de gebedsrijen ging en daar z'n hand uitstak en die kaarten pakte voordat de mensen naar voren zouden komen en ernaar zou kijken en zien of—of ik hen vertelde wat ze daar hadden opgeschreven. Ze schrijven allerlei dingen op hun gebedskaarten, weet u, en hij wilde gewoon zien of het juist was. En Hij zei dat van de honderden die hij had nagekeken, er nooit één fout was geweest. Er zal er nooit één fout zijn, ziet u, omdat . . . zo—zolang het God is. Als ik ooit mezelf erin opwerp, dan is het daar al verkeerd om mee te beginnen.

¹⁷ Een klein meisje, van wie de vader nu naar mij zit te luisteren, kwam naar me toe, niet lang geleden. Ze had een droom. Ze zei: “Broeder Branham, wat betekent deze droom?”

¹⁸ Ik zei: “Ik weet het niet, zuster. Ik zal het moeten uitvinden, als de Here het mij zal zeggen.” Dus ging ik door en probeerde het de Here te vragen en Hij heeft het mij nooit gezegd.

¹⁹ Het kleine meisje kwam weer terug. Ze zei: “Welnu, waar is de uitlegging van mijn droom?”

²⁰ Ik zei: “Kom hier, schat, ga zitten.” Ik zei: “Jouw vader en moeder zijn erg goede vrienden van mij. Ziet u? En ze zijn helemaal uit Canada gekomen, met pensioen, en zijn hier met mij heen gekomen. Zij geloven dit, wat ik probeer te zeggen. En ik heb nooit iets verkeerd tegen iemand gezegd, opzettelijk, in mijn leven. Als ik . . . Ik denk dat ik weet wat de droom betekent. Maar totdat ik die droom zelf zie, en Hij mij dan vertelt wat het betekent, kan ik het u niet vertellen. Ziet u, als ik gewoon iets verzin, zou er een tijd kunnen zijn waar u me nodig had, tussen leven en dood, en dan zou u niet weten of u me moet geloven of niét.”

²¹ Als ik u iets vertel in de Naam van de Here, is het waarlijk, dat. Dat is Wie mij dat vertelde. En tot dusver, van al deze jaren, door de hele wereld en rond de wereld, is het nooit één keer verkeerd geweest. Omdat . . . En nu, u weet dat een menselijk wezen niet zo onfeilbaar kan zijn. Er is de Geest van God voor nodig om dat te doen.

²² En nu, ik heb een boodschap waarvoor ik verantwoordelijk ben. En vele keren ben ik onder de mensen beschouwd als (wel, misschien iemand die er gewoon niet bij ging zitten en een ogenblik nadacht) dat ik een—een, o, een verschrikkelijk persoon was: dat ik niet van mensen hield en ik altijd op ze hakte. En dat is niet zo. Dat is niet zo. Ik hou van mensen. Maar weet u, liefde is corrigerend.

²³ Als uw kleine jongen daarbuiten op straat zat en u zei: “Junior, lieverd, ik wil je daar niet hebben, maar . . .” En auto's

die hem voorbij suisden, en u hem naar binnen bracht. En hij rende weer naar buiten. Wel, u zou hem moeten corrigeren. Als u van hem houdt, zult u dat. U moet wel.

²⁴ Als u een man een rivier af zag drijven naar een waterval in een kleine boot waarvan u wist dat die boot zou zinken wanneer hij de watervallen bereikte, zou u zeggen: “John, je—misschien zou je even moeten nadenken, misschien haal je het niet”? Als ik weet dat hij het niet gaat halen, ga ik hem bijna uit de boot rukken, als ik het kan, omdat het liefde is die dat doet.

²⁵ En nu, in deze boodschappen die ik spreek, probeer ik nooit enige leerstelling of dergelijke binnen te brengen. Ik—ik doe dat in mijn eigen kerk. Maar hierzo onder mannen en vrouwen die van verschillende denominaties zijn en verschillende ideeën probeer ik het gewoon in een milde vorm te nemen en het uit te leggen; maar genoeg tot waar als u geboren bent uit de Geest van God, ik geloof dat u zult begrijpen wat ik bedoel, onder Christelijke mensen—Methodisten, Baptisten, Presbyterianen en wat maar meer.

²⁶ Nu, vanavond wil ik opslaan in Genesis het 24e hoofdstuk. En ik wil lezen het . . . te beginnen met het 12e vers van het 24e hoofdstuk van Genesis.

En hij zei: O HERE God . . . mijn meester Abraham, ik bid U, laat mij toch heden slagen, en betoon gunst aan mijn meester Abraham.

Zie, ik sta hier bij de waterput; en de dochters der lieden van de stad komen naar buiten om water te putten;

En laat het geschieden dat het meisje tot wie ik zal zeggen: Laat toch de kruik neer, zodat ik kan drinken; en zij zeggen zal: Drink, en ik zal ook uw kamelen te drinken geven; laat zij degene zijn die Gij hebt toegewezen voor uw knecht Izak; en daaraan zal ik weten dat Gij mij gunst betoond hebt voor . . . aan mijn meester.

²⁷ En dan in het boek van Openbaringen. Dat is het begin van de Bijbel—Genesis. Nu, in het laatste van de Bijbel wil ik lezen, in het 21e hoofdstuk van Openbaringen en het 9e vers.

²⁸ Wij weten wat dit Schriftgedeelte van Genesis hier . . . Leest u het hele hoofdstuk als u dat wilt. Het is God die Eliëzer uitzond. Of Abraham die Eliëzer uitzond, pardon, om een bruid uit te kiezen voor Izak. En de mooie Rebekka kwam naar buiten, en in volmaakt antwoord op het gebed dat—dat Eliëzer, de dienstknecht van Abraham, net had gebeden.

Nu in het 9e vers van het 21e hoofdstuk van Openbaringen.

En er kwam tot mij een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, vol van de zeven laatste plagen,

en sprak met mij, zeggende: Kom herwaarts, en ik zal u tonen de Bruid, de vrouw des Lams.

²⁹ Nu, ik wil als onderwerp vanavond nemen, daarvoor: *Het kiezen van een Bruid*. En dit is—als mijn broeder die hier opneemt, zal—dit is de band die u kunt laten gaan en uitbrengen.

³⁰ En nu, hierin—het betekent niet precies dat ik dit spreek tot deze samenkomst die hier tegenwoordig is, maar deze banden gaan rond de wereld. Ze zijn vertaald in praktisch, o, een groot deel van de talen, zelfs in de heidenlanden rond de wereld. We sturen ze banden kosteloos op, via een instelling van de gemeente. En ze worden vertaald. En overal door de oerwouden van Afrika en naar India en rond de wereld gaan deze banden.

Nu, het kiezen van een Bruid!

³¹ In vele dingen van het leven wordt ons een keuze gegeven. De levenswijze zelf is een keuze. We hebben het recht om onze eigen weg te vervolgen, onze eigen weg te kiezen waarop we willen leven.

³² Onderwijs is een keuze. We kunnen kiezen of we opgeleid zullen worden of dat we niet opgeleid zullen worden. Dat is een keuze die we hebben.

³³ Goed en kwaad is een keuze. Elke man, elke vrouw, jongen en meisje, moet kiezen of ze zullen proberen om goed te leven of níét goed te leven. Het is een keuze.

Keuze is een groot iets.

³⁴ Uw eeuwige bestemming is een keuze. En misschien zullen enigen van u vanavond die—die keuze maken, van waar u de eeuwigheid zult doorbrengen, voordat deze dienst vanavond eindigt. Er zal één keer zijn, dat als u God vele keren hebt afgewezen, zal er één keer zijn dat u Hem voor de laatste keer zult afwijzen. Er is een grens tussen genade en oordeel. En het is een gevaarlijke zaak voor een man of een vrouw, jongen of meisje, om over die grens heen te stappen, want er bestaat geen terugkeer, wanneer u over die doodslijn heen stapt. Dus vanavond zou het de tijd mogen zijn dat velen hun—hun beslissing zullen nemen, waar ze de eindeloze eeuwigheid zullen doorbrengen.

³⁵ Er is nóg een keuze die we in het leven hebben, dat is een levensgezel. Een jonge man of jonge vrouw, die het leven instapt, is—is een recht gegeven om een keuze te maken. De jongeman kiest; de jonge vrouw heeft het recht om het te aanvaarden of te verwerpen. Maar het is nog steeds een keuze, aan beide kanten. Zowel mannen als vrouwen, zij hebben het recht tot keuze.

Ook hebt u een keuze als een Christen.

³⁶ U hebt een keuze van de kerk, hier in Amerika, tot nog toe, waar u heen kunt gaan. Dat is uw eigen Amerikaanse voorrecht om welke kerk ook te kiezen waartoe u wilt behoren. Dat is een keuze. U hoeft naar geen van hen te gaan als u dat niet wilt. Maar

als u wilt veranderen van de Methodist naar de Baptist of de Katholiek naar een Protestant, enzovoort, is er niemand die u kan zeggen of u kan maken naar een zekere kerk te laten komen. Dat is onze—dat is onze vrijheid. Dat is wat onze democratie is. Ieder mens kan voor zichzelf kiezen. Vrijheid van godsdienst; en dat is een—een groot iets. God helpe ons om het te behouden zolang we kunnen.

³⁷ U hebt ook een keuze. Of . . . Wanneer u deze kerk kiest, kunt u kiezen of u, in deze kerk, of u een kerk zult kiezen die u zal leiden naar uw eeuwige bestemming. U kunt een kerk kiezen die een bepaalde geloofsbelijdenis heeft, waarvan u zou mogen denken dat die geloofsbelijdenis precies is wat u wilt. Of de andere kerk heeft hún geloofsbelijdenis.

³⁸ En dan is er het Woord van God waar u voor kunt kiezen. U moet de keuze maken.

Er bestaat een ongeschreven wet onder ons, van kiezen.

³⁹ Ik geloof dat het Elia was, eens, op de berg Karmel, na de ontknoping, in een groot uur, van de crisis, waartoe we nu net op het punt staan te komen. En misschien is het wel voor u of mij vanavond, dat we deze keuze maken, zoals de ervaring van de berg Karmel. Eerlijk gezegd denk ik dat het wereldwijd aan de gang is, nu. Maar er zal spoedig een tijd zijn waarin u een keuze zult moeten maken.

⁴⁰ En u mensen hier van uw denominatiekerken, geloof dit gewoon: dat het uur precies voor u staat, wanneer u een keuze gaat maken. U zult of de Wereldraad binnengaan of u zult geen denominatie meer gaan zijn. U zult dat moeten doen; en die keuze komt spoedig.

⁴¹ En het is een gevaarlijke zaak ook om te wachten tot dat laatste uur, omdat u iets zou mogen aannemen wat u nooit meer van u af zou kunnen schudden. Weet u, er is een tijd dat u gewaarschuwd kunt worden; dan, als u over die lijn van waarschuwing stapt, dan bent u al gemerkt, aan de andere kant—gebrandmerkt.

⁴² Bedenk: toen het jubeljaar kwam en de—de priester uitreed met zijn bazuin die schalde dat elke slaaf vrijuit kon gaan. Maar als zij weigerden hun vrijheid aan te nemen, dan moest hij naar de tempel worden genomen, naar een paal, en een priem hem door het oor geboord worden, en dan diende hij zijn meester altijd. Het werd op zijn oor gedaan als een beeld, van het horen. “Geloof komt door het horen.” Hij hoorde die bazuin, maar hij wilde er niet naar luisteren.

⁴³ En vele keren horen mannen en vrouwen Gods waarheid, en zien dat het betuigd is en bewezen als de waarheid, maar nog willen ze het niet horen. Er is ergens een andere reden. Er is ergens een andere keuze die ze hebben dan de waarheid en feiten

onder ogen te zien; daarom kunnen hun oren gesloten zijn voor het Evangelie. Ze zullen het nooit weer horen. Mijn advies aan u: wanneer God tot uw hart spreekt, handel dan meteen.

⁴⁴ Elia gaf hun een keuze, dat zij hoorden te: “Kiest u heden wien gij zult dienen. Als God God is, dien Hem. Maar als Baäl God is, dien hem.”

⁴⁵ Nu, zoals we zien dat al de natuurlijke dingen een beeld is van de geestelijke dingen, zoals we vanmorgen in onze les doorgenomen hebben—zoals de zon en zijn natuur. Dat was mijn eerste Bijbel. Voordat ik ooit een bladzijde in de Bijbel las, kende ik God. Want de Bijbel is overal in de natuur geschreven, en het komt gewoon overeen met het Woord van God: hoe de dood, begraving, opstanding van de natuur; en de zon die opkomt, overgaat, ondergaat, sterft, weer opkomt. Er zijn zoveel dingen waarmee we God als type zouden kunnen uitbeelden, in de natuur, die we moeten overslaan, voor deze boodschap.

⁴⁶ Nu: als het geestelijke, of het natuurlijke, een beeld is van het geestelijke, dan is het kiezen van een bruid in het natuurlijke een beeld van het kiezen van een Bruid, de Bruid, in het geestelijke.

⁴⁷ Nu, het is een ernstige zaak wanneer we een vrouw gaan kiezen, een man, want de geloften hier zijn “tot de dood ons scheidt.” Zo behoren we het te houden. En u legt die gelofte af voor God, dat alleen de dood u zal scheiden. En ik denk dat we behoorden. . . Een man die bij z’n gezonde verstand is, die een toekomst plant, dat hij die vrouw heel zorgvuldig behoorde te kiezen. Voorzichtig moet wezen met wat u doet. En een vrouw die een echtgenoot kiest, of de keuze van een echtgenoot aanvaardt, zou heel voorzichtig moeten zijn met wat ze doet, en vooral in deze dagen. Een man behoort na te denken en te bidden voordat hij een vrouw uitkiest.

⁴⁸ Ik denk dat vandaag, wat geleid heeft tot. . . Zoveel echtscheidingszaken nu, dat wij vooroplopen in de wereld, in Amerika, in echtscheidingsgevallen. Wij lopen voorop bij de rest van de wereld. Er zijn hier meer echtscheidingen dan waar ook, dit land— en wordt verondersteld, en gedacht, een Christelijk land te zijn. Wat een smaad—onze echtscheidings-rechtbanken! Ik denk dat de reden ervan is omdat mannen van God zijn weggegaan, en vrouwen van God zijn weggegaan.

⁴⁹ En we ontdekken dat, als een man bad en een vrouw bad, over de zaak— niet alleen naar een mooi stel ogen kijken of grote sterke schouders, of zoiets dergelijks, of een of andere wereldse genegenheid— maar eerst naar God zou kijken en zeggen: “God, is dit Uw plan?”

⁵⁰ Ik denk dat er vandaag zoveel bedrog is—net zoals op school. Als—wanneer de kinderen langskomen in de morgen—veel van de kinderen in de buurt die—die, vrienden van mij, langskomen en zeggen: “Broeder Branham, wilt u voor ons bidden? We hebben

een—een proefwerk vandaag. Ik—ik heb de hele avond gewerkt en het lijkt mij niet dat ik het voor elkaar kan krijgen. Bid voor mij.” Ik denk, dat elk schoolkind, als u, als . . . En de ouders ’s morgens aan tafel, als u zou zeggen: “Moeder, Jan heeft een proefwerk vandaag; laten we nu voor hem bidden.” Ik denk dat het alles zou overtreffen wat je ooit op enige andere manier zou kunnen doen of op iemand anders z’n papier kijken en spieken; ik denk: als u er alleen maar mee naar voren komt en over de zaak bidt.

⁵¹ En als wij zouden bestuderen wat we aan het doen zijn wanneer we gaan trouwen, wanneer we onze vrouw kiezen, onze echtgenoot, als we het zouden overwegen! Een man behoorde ernstig te bidden, want hij zou zijn gehele leven kunnen ruïneren. Bedenk, de gelofte is: “tot de dood ons scheidt,” en hij zou zijn leven kunnen ruïneren door de verkeerde keuze te maken. Maar, als hij weet wat, hij, de verkeerde keuze maakt, en een vrouw trouwt die niet geschikt is om zijn vrouw te zijn, en hij doet het toch, dan is het zijn schuld. Als de vrouw een man neemt en weet dat hij niet geschikt is om een man voor u te zijn, dan is dat uw eigen schuld, nadat u weet wat goed en fout is. Dus, u zou het niet moeten doen totdat u grondig doorgebeden hebt.

⁵² Hetzelfde geldt bij het kiezen van een kerk. Nu: u moet bidden over de gemeente waarin u gemeenschap hebt. Bedenk: kerken dragen een geest.

⁵³ Nu, ik wil niet kritisch zijn. Maar ik besef dat ik een oude man ben, en ik moet hier een dezer dagen weggaan. En ik moet me verantwoorden op de Dag des Oordeels voor wat ik vanavond zeg of op enige andere tijd. En ik, daarom moet ik doodernstig zijn en waarlijk overtuigd.

⁵⁴ Maar gaat u een kerk binnen, en als u op het gedrag van die kerk let, let u gewoon een poosje op de voorganger, en u zult meestal vinden dat de gemeente zich gedraagt als de voorganger. Soms vraag ik me af of we niet gewoon elkaars geest krijgen, in plaats van de Heilige Geest. Als u tot een plaats komt waar een voorganger heel radicaal is en tekeergaat, zult u ontdekken dat de gemeente net zo is. Ik zal u naar een kerk brengen waar ik de voorganger zie staan, hun hoofden heen en weer rukken. Let u op de samenkomst, doen ze hetzelfde. Neemt u een voorganger die gewoon alles doorslikt: meestal zal de gemeente hetzelfde doen. Dus als ik een kerk zou kiezen, zou ik een echte, fundamentele, Volle Evangelie, Bijbelse kerk kiezen, als ik er één zou kiezen, om mijn gezin in te plaatsen. Kiezen. Ik keek. . .

⁵⁵ De jongens, onlangs—broeder Shakarian z’n zoon, en zijn schoonzoon, namen me hierheen om te bidden voor een jonge kerel, een zanger—keurige jongen. Net teruggekomen. . . Fred Barker, dat was zijn naam—kwam net terug van een reis. En ze belden me op “dat Fred op sterven lag.” En toen, voordat ik in

huis kon komen, kwam er nog een boodschap: “Hij kan misschien nu al gestorven zijn.” En hij zei dat hij een—een bloeding in de hersenen had gehad, en dat hij verlamd was en—en dat hij op sterven lag en zijn vrouw wilde dat ik voor hem bad.

⁵⁶ En ik dacht: “O, als ik probeer te vliegen, zou hij gestorven zijn voordat ik daar aankom, en is misschien nu al gestorven.” Dus ik belde snel op en kreeg de kleine dame aan de telefoon. En—en we kregen de telefoon aangesloten en bij Fred z’n oor. Hij kon niet slikken. Ze lieten hem kunstmatig slikken. En toen we voor hem baden, zei hij, gebaarde . . . neem het weg uit zijn keel. Hij kon slikken. De dokters geloofden het niet. Ze namen het eruit en hij kon ook slikken. Hij zat laatst op.

Een kerk; een gemeente kiezen.

⁵⁷ Een telefoontje kwam net een poosje geleden binnen. Vanmorgen—een lid van mijn kerk, die eigenlijk een Baptistenvrouw is, uit Louisville—zij stierf, vanmorgen vroeg. En mijn gemeente thuis, een echte groep toegewijde mannen, vergaderden zich tezamen en gingen heen, voordat de begrafenisondernemer haar balsemde, stonden over haar heen en baden tot leven in haar terugkwam. En ze leeft vanavond. De oudsten van mijn gemeente; waarom: ze zijn geleerd om te geloven dat alle dingen mogelijk zijn, oprecht tot God te komen.

Dus: u moet de juiste keuze maken.

⁵⁸ Ook: het soort vrouw, dat een man zou kiezen, zal zijn ambities weerspiegelen, en zijn karakter. Als een man de verkeerde vrouw kiest, weerspiegelt het zijn karakter. En waar hij zich aan verbindt, toont waarlijk wat er in hem is. Een vrouw weerspiegelt wat er in de man is, wanneer hij haar kiest als vrouw. Het laat zien wat diep in hem is. Ongeacht wat hij van buiten zegt, let op wat hij huwde.

⁵⁹ Ga ik naar een man z’n kantoor en zegt hij dat hij een Christen is— prikkel-pop-posters overal aan de muren, die ouwe boogie-woogie muziek die afspeelt. Het maakt mij niet uit wat hij zegt. Ik geloof zijn getuigenis niet, omdat zijn geest zich voedt met die dingen van de wereld. Wat als, stel, hij een koormeisje zou trouwen, of wat als hij een sekskoningin zou trouwen, of gewoon een knappe moderne Ricketta? Het weerspiegelt, het laat zien, wat hij in zijn gedachten heeft van wat zijn toekomstige thuis zal zijn, omdat hij haar heeft genomen om zijn kinderen door op te voeden. En wat zij ook is, dat is de manier waarop ze die kinderen zal opvoeden. Dus het weerspiegelt wat er in de man is. Een man die zo’n vrouw neemt, laat zien hoe hij nou over de toekomst denkt.

⁶⁰ Zou u het zich kunnen voorstellen, een Christen die zoiets doet? Nee meneer. Dat zou ik niet kunnen. Een ware Christen zal niet op zoek zijn naar zulke schoonheidskoninginnen en

koormeisjes en sekskoninginnen. Hij zal zoeken naar Christelijk karakter.

⁶¹ Nu, u kunt niet alle dingen hebben; er zou één meisje kunnen zijn dat heel knap is, en het andere meisje, misschien is ze een—ziet haar gestalte er beter uit dan *deze*, en misschien moet u de ene voor de andere opofferen. Maar als ze niet de gestalte van een dame heeft, of van een vrouw, en ze . . . Het kan me niet schelen of ze knap is of niet— u kunt maar beter naar haar karakter kijken, of ze nu knap is of niet knap.

⁶² Nu: want het betaamt, als een Christen een vrouw zou kiezen, zou hij een echte, wedergeboren vrouw moeten kiezen— ongeacht hoe ze eruitziet; het is wat ze is, wat haar maakt. En dan ook weerspiegelt dat zijn eigen goddelijke karakter, en weerspiegelt wat er in zijn gedachten is en wat er in de toekomst zal zijn voor zijn gezin, die zal worden opgevoed door zo'n vrouw, voor de toekomstplannen voor zijn huis.

⁶³ Als hij een van deze kleine moderne Ricketta's trouwt, sekskoninginnen, wat zou hij kunnen verwachten? Wat voor thuis zou een man kunnen verwachten te hebben? Als hij een meisje trouwt dat niet genoeg moraal in zich heeft om thuis te blijven en voor een huis te zorgen en buitenshuis wil werken in iemands kantoor, wat voor soort huishoudster zal ze zijn? U zult babysitters hebben en al het andere. Dat is waar.

⁶⁴ Nu: ik ben niet erg van deze modernistische smaak, van vrouwen die werken. Toen ik deze vrouwen zag met deze uniformen aan, rondrijdend in deze stad op motorfietsen, als politie— het is een schande voor elke stad die een vrouw dat zal laten doen. Zie? Ziet u? Voor menig man die zonder werk zit—het toont het moderne denken van onze stad. Het toont de ontarding. Wij hoeven die vrouwen daar niet zo te hebben. Zij hebben daar op die manier niets te zoeken.

⁶⁵ Toen God een man een vrouw gaf, gaf Hij hem het beste wat Hij hem kon geven buiten redding. Maar wanneer er één begint te proberen een man z'n plaats in te nemen, dan is ze ongeveer het ergste wat hij te pakken kan krijgen. Nu, dat is juist. Ziet u?

Nu kunnen we de geestelijke toepassing zien.

⁶⁶ Ik—ik weet dat dat erg is, u denkt dat dat erg is, maar het is de waarheid. Het kan ons niet schelen hoe erg het is, we moeten het feit onder ogen zien. Dat is wat de Bijbel leert. Ziet u?

⁶⁷ Nu: we zien hier duidelijk het geestelijke plan, van God Die voor Zijn toekomstig thuis plant met Zijn toekomstige Bruid, wat nu in zicht komt.

⁶⁸ Als een man een sekskoningin trouwt, ziet u waar hij op zoek naar is voor de toekomst. Als een man een vrouw trouwt die niet thuis wil blijven, ziet u waar hij naar uitzielt in de toekomst. En ik, eens . . .

69 Dit klinkt afschuwelijk. Ik voel gewoon om het te zeggen. En ik—ik, meestal, als ik voel om de zaak te zeggen, behoort ik het te zeggen. En het is meestal Gods weg.

70 Ik—ik ging vroeger met een rancher waar ik mee werkte om vee te kopen. En ik merkte dat de oude baas altijd recht in het gezicht van een vaars keek voordat hij ging bieden. Dan draaide hij haar hoofd om, keek heen en weer. Ik volgde hem, lette op hem. En hij bekeek haar van boven naar beneden, en als ze er goed uitzag, de gestalte. Dan draaide hij haar om en keek haar in het gezicht, en soms schudde hij zijn hoofd en liep hij weg.

Ik zei: “Jeff, ik wil je iets vragen.”

Hij zei: “Zeg het maar, Bill.”

71 En ik zei: “Waarom kijk je die koe altijd in het gezicht?” Ik zei: “Ze ziet er goed uit, een goeie—goeie, zware koe.”

72 Zei: “Ik wil je vertellen, jongen, dat jij nog veel te leren hebt.” En ik—ik besepte het nadat hij het me vertelde. Zei: “Het maakt mij niet uit hoe ze erbij staat. Ze mag één bonk vlees zijn tot aan de hoef. Maar als ze die wilde blik in haar gezicht heeft, koop haar dan nooit.”

Zei: “Hoezo, Jeff?”

73 “Wel,” zei: “het eerste is,” zei: “ze zal nooit op haar plaats blijven.” En hij zei: “Het volgende is: ze zal nooit een mammië voor haar kalf zijn.” En zei: “Ze hebben haar nu in een hok gestopt, de reden dat ze vet is. Laat je haar los, met die wilde blik, zou ze zich doodrennen.”

74 Ik zei: “Weet u, ik heb best iets geleerd. Ik geloof dat dat ook op vrouwen van toepassing is.” Juist. Juist.

75 Dat wilde, starende Ricketta-blik: kunt beter bij haar vandaan blijven, jongen, al dat daar blauwe spul boven haar ogen. En ik zou. . . Ik zou dat niet willen. Ik denk niet dat dat passend is voor een Christen. Het maakt mij niet uit hoezeer de televisie en de krant zegt dat het mooi is; het is het verschrikkelijkst uitzien, afschuwelijkste gezicht dat ik ooit in mijn leven heb gezien.

76 Toen ik dat voor het eerst zag hier in Cliftons Cafeteria op een morgen bij een ontbijt. . . Ik zag een paar van die jonge dames aankomen. Broeder Arganbright was net binnengekomen, en ik. En hij was naar beneden gegaan. En ik keek en dat meisje kwam binnen. En ik dacht: “Wel, ik—ik—ik—ik weet niet. . .” Ik heb het nooit eerder gezien. Het was een of andere soort. O, het leek alsof ze verkankerd was, weet u, gewoon een wat vreemd uitzien. . . Ik—ik zeg dat niet om grappig te zijn; ik—ik zeg het om. . . Weet u, ik heb melaatsheid gezien, ik ben zendeling; ik heb allerlei gedochten gezien, weet u, van hoe. . . ziektes, en ik zou naar de jongedame toelopen en haar zeggen: “Ik—ik—ik ben een prediker; ik—ik bid voor de zieken. Zou—zou u willen dat ik

voor u bid?" En ik had nog nooit zoiets gezien. En toen kwamen hier nog twee of drie meer binnen. Ik deed toen even een stap achteruit en wachtte.

⁷⁷ En broeder Arganbright kwam langs, dus ik zei: "Broeder Arganbright?" Misschien is hij hier. Ik zei: "Wat is er met die vrouw aan de hand?" Ziet u?

En hij zei: "Dat, dat is verf."

⁷⁸ Ik zei: "Wel, my, my!" Ziet u? Ik dacht dat ze haar ergens in een pesthuis zouden moeten hebben, weet u, om te voorkomen dat het overal zou uitbreken onder andere vrouwen.

⁷⁹ Maar, weet u, u moet plannen, kijken, bidden, wanneer u kiest. Want wij zien door dit, het Woord der belofte; zij, de bruid die een man zou kiezen, zal zijn karakter weerspiegelen. Het weerspiegelt wat in hem is.

⁸⁰ Nu, kunt u zich voorstellen dat een man, vervuld met de Heilige Geest, zoiets als dat neemt om een echtgenote te zijn? Ik—ik—ik zie het gewoon niet, broeder. Nu, misschien ben ik gewoon een ouwe chagrijn. Maar, weet u, ik—ik kan dat gewoon niet begrijpen, ziet u; merk op: want het zal weerspiegelen wat er in hem is. Zij gaat hem helpen zijn toekomstige thuis te maken.

⁸¹ Nu: dan, wanneer wij nu even teruggaan naar de geestelijke kant. En wanneer u een kerk ziet die in de wereld is, zich gedraagt als de wereld, die zich deelneemt in de wereld, deelheeft aan de wereld, Gods geboden beschouwend alsof Hij ze nooit had geschreven, dan kunt u—kunt u zich gewoon voorstellen dat Christus niet zo'n Bruid zal nemen. Zou u zich kunnen voorstellen de moderne gemeente vandaag te nemen als Bruid? Niet mijn Heer. Ik . . . dat zou ik nauwelijks kunnen zien. Nee. Bedenk: nu, een man en zijn vrouw zijn één. Zou u zich bij zo'n persoon voegen? Als u dat zou, zou het zeker mijn geloof in u wat teleurstellen.

⁸² En dan, wat dan als God Hem bij zoiets voegt—een gewone denominatie—hoer? Denkt u dat Hij het zou doen: "Een vorm van godsvrucht hebbend maar de kracht ervan ontkennend"? Hij zou het nooit doen. Zij moet Zijn karakter in zich hebben. De echte, ware, wedergeboren gemeente moet het—het karakter hebben dat in Christus was, omdat de man en vrouw één zijn. En als Jezus alleen dat deed wat God behaagde, Zich aan Zijn Woord hield en Zijn Woord manifesteerde, zal Zijn Bruid van hetzelfde soort karakter moeten zijn. Zij zou in geen geval een denominatie kunnen zijn. Want dan, ongeacht hoe graag u "nee" wilt zeggen, wordt zij bestuurd door een raad ergens die haar vertelt wat te doen en wat ze niet mag doen—en vele keren een miljoen mijl af van het ware Woord.

⁸³ Het is jammer dat we ooit weg zijn gekomen van de echte Leider Die God ons achterliet om de gemeente te leiden.

Hij stuurde nooit deelstaat-ouderlingen. Hij stuurde nooit bisschoppen, kardinalen, priesters, pausen. Hij zond de Heilige Geest voor de gemeente, om de gemeente te leiden. “Wanneer Hij, de Heilige Geest, is gekomen, zal Hij u in alle waarheid leiden, deze dingen aan u openbaren die Ik u gezegd heb, ze u in herinnering brengen, en zal u dingen tonen die komen zullen.” De Heilige Geest zou dat doen. Nu, de moderne kerk haat dat. Ze houden er niet van; dus hoe zou zij de Bruid van Christus kunnen zijn? De mensen van vandaag die een moderne denominatie kiezen; wat het doet: het weerspiegelt alleen hun armzalige begrip van het Woord.

⁸⁴ Ik bedoel niet te kwetsen, maar ik bedoel om het diep genoeg te laten gaan totdat u ernaar zult kijken.

⁸⁵ Ik heb vele echtparen getrouwd, maar het doet me altijd denken aan Christus en Zijn Bruid. Een van de huwelijken die ik hier enige tijd geleden voltrok, het—het was nogal een bijzondere iets in mijn leven. Het is enkele jaren geleden geweest, toen ik nog maar een jonge prediker was.

⁸⁶ Mijn broer werkte aan de—de PWA. Ik weet niet of iemand zich dat ooit nog herinnert of niet, iemand zo oud als ik. En dat was een—een project dat de regering had. En mijn broer werkte bij, ongeveer vijftig kilometer verderop. Ze waren wat meren aan het uitgraven, een project voor het milieubeheer.

⁸⁷ En er was een jongen die daarboven met hem werkte, uit Indianapolis, ongeveer, o, ongeveer honderd zestig kilometer boven Jeffersonville waar ik—ik woon, of gewoon heb. En er was een. . . Hij zei tegen mijn broer op een dag, hij zei: “Doc,” hij zei: “ik—ik wil. . . ik zal gaan trouwen, als ik maar genoeg geld had om de prediker te betalen.” Hij zei: “Ik—ik heb genoeg geld om mijn trouwpapieren te krijgen, maar,” zei, “ik heb niet genoeg geld om de prediker te betalen.”

⁸⁸ Doc zei: “Wel, mijn broer is een prediker, en—en hij—hij mag je trouwen.” Hij zei: “Hij vraagt mensen nooit geld voor dat soort dingen.”

Hij zei: “Wil je het hem vragen, of hij me wil trouwen?”

⁸⁹ Wel, die avond, mijn broer vroeg het me. Ik zei: “Als hij nooit eerder getrouwd is geweest, geen van beiden, en ze. . . alles in orde is.”

Hij zei: “Wel, ja, ik zal het hem vragen.”

En ik zei: “Als dat zo is, zeg hem om langs te komen.”

⁹⁰ Dus toen het zaterdag werd en de jongen langskwam. Het is een groot iets voor mij geweest om hier altijd op terug te kijken. Ik. . . Regenachtige middag en een oude Chevrolet auto met de koplampen bedraad met een hooibaal draad, die vóór op kwam rijden. Was net een poosje nadat ik mijn vrouw had verloren en

ik leefde als vrijgezel, twee kleine kamers. En—en Doc was daar bij me om op ze te wachten.

⁹¹ En—en een jongen stapte uit de auto, en hij zag er bepaald niet uit als een bruidegom, voor mij, of voor wie dan ook, veronderstel ik. Ja. Ik kon een tamelijk goed paar schoenen kopen voor anderhalve dollar. En hij had een paar dat doorgelopen was. En zijn broek was erg flodderig. En hij had een van die oude mollenbont jekkertjes aan. Ik denk niet dat sommigen van u oudere mensen het zich zouden herinneren. Het zag eruit alsof het door een wasmachine was gegaan zonder te zijn gespoeld, en het was gestreept, zo opgebonden en de hoekpunt omhoog.

⁹² En een—een kleine dame kwam er opzij uit met een kleine, o, één van die kleine geblokt-achtige jurkjes aan.

⁹³ Ik weet het niet. Ik heb me erbij vergist toen ik dat soort stof eens noemde. “Gingham” geloof ik dat het heet. En, dus, het was een. . . [Samenkomst lacht—Red.] Ik zei het weer verkeerd. Ik—ik doe het steeds. En ik zei. . .

⁹⁴ Ze stapte uit de auto en ze kwamen de trap op. En—en toen ze binnenkwamen, het arme kleine ding, ze. . . ik denk dat ze, ongeveer alles wat ze aan had was een rok. En ze had nauwelijks schoenen aan. Ze was van Indianapolis af komen liften. Had een beetje haar dat van achteren hing, in lange, soort van vlechten langs haar rug. Zag er erg jong uit.

En ik zei tegen haar: “Ben je oud genoeg om te trouwen?”

⁹⁵ Ze zei: “Ja meneer.” En ze zei: “Ik heb mijn schriftelijke toestemming van mijn vader en moeder.” Ze zei: “Ik moest het aan—aan de rechtbank hier laten zien om mijn trouwpapieren te krijgen.”

⁹⁶ Ik zei: “Goed.” Ik zei: “Ik zou graag wat met jullie willen spreken voor we deze huwelijk sluiten.” Ze gingen zitten. De jongen bleef de kamer rondkijken; hij moest nodig naar de kapper. En hij bleef de kamer rondkijken. Hij luisterde niet naar mij. Ik zei: “Zoon, ik wil dat je luistert naar wat ik zeg.”

Zei: “Ja meneer.”

En ik zei: “Hou je van dit meisje?”

Hij zei: “Ja meneer. Ja.”

Ik zei: “Hou jij van hem?”

“Ja meneer. Ja.”

⁹⁷ Ik zei: “Nu, heb je een plaats om haar mee heen te nemen nadat je getrouwd bent?”

Zei: “Ja meneer.”

⁹⁸ Ik zei: “Goed. Nu,” zei ik, “ik wil je iets vragen. Ik begrijp dat je hier aan deze PWA werkt.”

En hij zei: “Ja meneer.” Dat is ongeveer twaalf dollar per week.

Ik zei: “Denk je dat je voor haar de kost kunt verdienen?”

Hij zei: “Ik zal alles doen wat ik kan doen.”

⁹⁹ En ik zei: “Wel, dat is in orde.” En ik zei: “Nu, wat als hij geen . . . Wat als hij deze baan verliest, zuster? Wat ga je doen—ga je terug naar huis, naar mama, papa?”

Ze zei: “Nee meneer. Ik zal bij hem blijven.”

¹⁰⁰ En ik zei: “Wat, meneer, als je drie of vier kinderen hebt, niets om ze te eten te geven, en je hebt geen werk. Wat ga je doen—haar wegsturen?”

¹⁰¹ Zei: “Nee meneer. Ik zal gewoon doorworstelen. We zullen het op de een of andere manier wel redden.”

¹⁰² Ik voelde me klein. En ik zag dat hij echt van haar hield, en zij van elkaar hielden. Ik trouwde ze.

¹⁰³ Toen vroeg ik me af waar hij haar mee naartoe nam. Een paar dagen vroeg ik mijn broer, Doc, waar het is. Hij zei: “Ga naar New Albany,” een kleine stad ten zuiden van ons.

¹⁰⁴ En bij de rivier, waar ik wat metaalplaten had staan, waar ik elke dag heen ging, toen ik—ik was een lijnwerker. Dus toen de rest van de mannen, zij allemaal bij elkaar zaten en moppen vertelden en zo, zou ik in de wagen stappen en naar de rivier toe gaan en gaan bidden, ondertussen, daarbinnen, en mijn Bijbel lezen, onder een grote stuk metaalplaat, waar vroeger een oude ijzerfabriek stond. Er is een stel oude goederenwagons die daar staan.

¹⁰⁵ En deze makker was daarheen gegaan en had een van die goederenwagons genomen en had er zich een deur in gezaagd. En had krantenpapier en tacky-knoppen genomen.

¹⁰⁶ Hoevelen weten wat een tacky-knoop is? Dan zijn er hier geen Kentuckiërs. Het is als je een stuk karton neemt, doe er een punaise in, een klein spijkertje. En duw hem dan in de . . . Dat is een tacky-knoop.

¹⁰⁷ Dus, ze hadden het overall overheen gemaakt. En hij was daar naar de ijzerfabriek gegaan en had zich wat spul gehaald en maakte een opstapje, om boven te komen. En haalde wat oude dozen en had voor zich een tafel. En ik dacht op een dag “zal ik erheen gaan en zien hoe het met ze gaat.”

¹⁰⁸ Ongeveer zes maanden daarvoor trouwde ik E.V. Knight z'n dochter met E.T. Slider z'n zoon. E.V. Knight, één van de rijkste mannen die er aan de Ohio-rivier is, en, o, heeft de grote fabrieken daarzo waar deze prefab-huizen gemaakt worden, enzovoort. En—en Slider, E.T. Slider, is het zand- en grindbedrijf—miljonairskinderen. En ik had hen getrouwd.

109 En ik ging achter in een plek, oefende het ongeveer twee weken lang, en achter in een hokje gaan en knielen op een kussen. En alle pracht en praal en alles wat ik ooit heb meegemaakt, zowat, door moest maken om dat paar te trouwen! En toen ze eruit kwamen—nou, ze waren. . . Dit andere kleine stel stond daar gewoon in een klein oud kamertje waar we een kleine bank hadden en een vouwbed, maar ze werden beiden getrouwd door dezelfde ceremonie.

110 En toen, op een dag, dacht ik dat ik erheen zou gaan en dit rijke stel zou bezoeken. Ze hoefden niet te werken; hun vaders waren miljonairs, hadden hen een mooi huis gebouwd. Eerlijk gezegd, deze E.V. Knight hier op de heuvel, zijn deurknoppen zijn veertien karaats, aan zijn grote paleis, dus u kunt zich voorstellen in wat voor huis ze wonen. Zij hoefden niet te werken. Er werd ze een mooie Cadillac elk jaar gegeven. En gewoon, enigst kind, en ze hadden gewoon alles wat ze wilden. Toen ik er op een dag heen liep. . .

111 Nu, hoe ik hen leerde kennen: één van hun vrienden was een goede vriend van mij; we trokken allemaal min of meer met elkaar op. En zo leerde ik ze kennen, toen ze wilden dat ik hen trouwde.

112 Dus ik ging erheen om ze op te zoeken. En ik stapte uit mijn oude Ford buiten en liep de trap op. En—en ik kwam een beetje te dichtbij, en ik hoorde ze. En zij waren echt aan het ruziën. Ze waren jaloers op elkaar. Ze waren naar een dansfeest geweest. Zij was een erg knap meisje. En ze was min of meer één van deze schoonheidskoninginnen. Ze behaalde vele prijzen daarzo en won wat auto's en zo door schoonheidskoningin te zijn. En ik keek naar ze, en de één zat in de ene hoek en één in de andere—ruziënd over een of andere jongen met wie zij had gedanst of een of andere meisje, zoiets.

113 Toen ik er kwam, sprongen ze heel vlug op en grepen elkaar over de vloer heen, en hun—hun handen, over de vloer heen, kwamen naar de deur toe aangelopen. Zeiden: “Wel, hallo zeg, broeder Branham! Hoe gaat het met u?”

'k Zei: “Goed. Hoe gaat het met jullie allemaal?”

114 En: “O,” hij zei: “Ik—ik. . . Wij zijn erg gelukkig. Nietwaar schat?”

En ze zei: “Ja lieverd.” Ziet u?

115 Nu, ziet u: u doet iets voorkomen dat niet echt is. Nu, u kunt niet warm worden door een geschilderd vuur—zoals sommige van deze kerken die Pinksteren proberen af te schilderen van iets dat duizend jaar geleden gebeurde, of tweeduizend jaar geleden. U kunt niet warm worden door een geschilderd vuur. Pinksteren is vandaag net zo werkelijk als het toen was. Ziet u? Ja. Het vuur

valt nog steeds. Het is niet een geschilderd vuur; het is een echt vuur.

116 Dus, zij waren gewoon, daar waren ze. Ziet u? Ik—ik zou niet op die manier willen leven.

117 “Wel,” dacht ik, “weet je, net over de steile rots daar, en daar bij de rivier, daar is waar dit andere stel terechtgekomen is.” Ik dacht: “Eén zaterdagmiddag zou ik daarheen glippen en zien hoe het met hén ging.”

118 Dus ik, vuil in mijn gezicht en vuile overall aan, mijn gereedschap aan. Ik dacht: “Ik zal bij hen voorbij glippen.” Ik sloop erheen alsof ik op zoek was naar isolatoren die kapot waren gegaan door de bliksem of zoiets en terwijl ik langs de telefoonlijn liep—de elektrische kabels langs de rivier. En daar was de oude Chevrolet die buiten vóór stond. Ongeveer een jaar later, nadat ik hen getrouwd had. En er was een—een . . . De deur stond open, en ik kon ze horen praten. Dus dit klinkt als een huichelaar, maar ik liep dichtbij genoeg tot ik kon luisteren—zien wat ze zeiden. Stond daar. En ik wou het gewoon zelf weten.

119 Ik hou ervan om erachter te komen en er zeker van te zijn dat ik weet waar ik het over heb. Zo doe ik het met Gods Woord. Is het de waarheid of is het niet de waarheid? Zal Hij Zich aan Zijn Woord houden of houdt Hij Zich niet aan Zijn Woord? Als Hij Zich niet aan Zijn Woord houdt, dan is Hij niet God. Ziet u? Als Hij Zich wel aan Zijn Woord houdt, is Hij God. Ziet u?

120 En dus wilde ik zien hoe zij het maakten. En ik glipte er langs de kant, heel rustig. Ik hoorde hem zeggen: “O, schat, ik wilde dat zo graag voor je kopen.”

121 Ze zei: “Nu, kijk, lieverd.” Ze zei: “Deze jurk is in orde.” Ze zei: “Wel, deze is prima.” Zei: “Ik waardeer dat. Maar zie je. . .”

122 Ik glipte erom toe zodat ik naar binnen kon kijken door de kier waar de deur daar opengeschoven was in de goederenwagon. En daar was hij, zat daar, en zij op zijn schoot; en zijn arm om haar heen en haar arm om hem heen. En hij had een van die oude slappe hoeden en had er een klein gaatje gemaakt, het platgedrukt, de bovenkant, en haalde daar zijn loon eruit, daarin. Hij—en hij legde het neer op tafel. Zei: “Zoveel voor boodschappen. Zoveel voor verzekering. En zoveel voor de auto.” En ze konden de eindjes niet aan elkaar knopen. Kwam tot de ontdekking dat hij een jurkje daar in een etalage had gezien, had er al een paar weken naar gekeken, dat een dollar en nog wat kostte. Hij wilde het kopen. Zei: “Wel, lieverd, je zou er zo mooi in staan.” En, hij zei. . .

123 Ze zei: “Maar schat, ik—ik heb een jurk. Ik—ik heb het niet echt nodig.” Ziet u? En die kleine koningin. . .

124 En ik stapte terug en keek omhoog. Ik kon de—de toren boven op het andere huis zien. Ik stond daar en keek een paar

ogenblikken. Ik dacht: “Wie is de rijke man?” Ik dacht: “Als, Bill Branham, als jij welke plaats wilt innemen, waar zou jij heen gaan?” Wat mij betreft, ik zou niet dat mooie ding boven op de heuvel nemen; ik zou dit karaktereigenschap hierzo nemen, die een echt thuis maakt—iemand die van me hield en bij me bleef—iemand die een thuis probeerde te maken en je niet voor alles laten bloeden voor mooie dingen; en iemand die mét je was—deel van je.

¹²⁵ Dat is me altijd bijgebleven, van hoe dat was. De ene koos een prachtig meisje, de andere koos goed karakter. Nu, dat is de enige wijze dat je kunt kiezen. Eerst: zoek naar goed karakter; en dan, als je van haar houdt, prima.

¹²⁶ Merk op: Gods eerste Adam had geen keuze voor zijn vrouw. Hij kreeg geen keuze. God maakte hem er gewoon één; en hij heeft haar niet kunnen kiezen. Dus we ontdekken dat zij hem van Gods Woord liet afdwalen. Hij heeft niet over de zaak kunnen bidden. Hij—hij—hij is niet zoals u en ik. Hij kreeg geen keuze. En, opnieuw, door dat te doen, leidde ze hem weg van zijn juiste positie als een zoon van God. En ze deed het door hem een modernere manier van leven te laten zien—iets dat ze eigenlijk niet hadden moeten doen; maar, het karakter van haar toonde aan dat ze verkeerd was. Haar motieven en doelstellingen waren simpelweg verkeerd. En overtuigde hem door haar redenering dat het moderne nieuwe licht dat zij had gevonden, wat in tegenspraak was met Gods Woord, een betere manier om te leven was.

¹²⁷ En hoeveel vrouwen vandaag, en omgekeerd, mannen, die een goede vrouw weg kunnen trekken, bij God weg, of een goed man van God weg kunnen trekken, door te proberen hem te vertellen: “Deze godsdienst, jullie Pinksterjongens, die godsdienst,—ze zeggen: “o, dat is ouderwets, het is uit de tijd, geloof dat niet.” Je kunt maar beter hard bidden voordat je dat meisje trouwt—het maakt mij niet uit hoe knap ze is. Hetzelfde voor een man.

¹²⁸ Zij overtuigde hem uit de wil van God vandaan en liet hem iets doen wat hij niet had moeten doen en veroorzaakte daardoor dood aan het hele menselijke ras. Daarom verbiedt de Bijbel haar om te onderwijzen, of te prediken, of Gods Woord te bedienen, op welke wijze dan ook.

¹²⁹ Ik weet, zusters, dat velen van u zeggen: “De Here riep mij om te prediken.”

¹³⁰ Ik ga niet met u redetwisten. Maar ik ga u zeggen: het Woord zegt u het niet te doen. “Zij zal niet onderwijzen, noch enige gezag hebben, maar dat zij in stilheid zij.”

“Wel,” zegt u, “de Hére zei mij het te doen.”

¹³¹ Ik twijfel daar niet in het minst aan. Hebt u mijn boodschap de vorige avond gehoord over Bileam? Bileam kreeg de eerste,

duidelijke beslissing van God: “Doe het niet.” Maar hij bleef maar doorzeuren tot God hem uiteindelijk vertelde om het te gaan doen.

¹³² God zou u mogen toestaan te prediken. Ik zeg niet van niet. Maar het is niet volgens Zijn oorspronkelijke Woord en plan. “Want zij zal onder gehoorzaamheid zijn, gelijk ook de wet zegt.” Dat is waar. Daarom hoort ze het niet te doen.

¹³³ Nu, merk ook hoe de natuurlijke bruid de geestelijke typeert. Het Woord zegt “dat zij voor de man werd gemaakt en niet de man voor haar.”

¹³⁴ Nu, ik ga spreken, en waarom, over een paar ogenblikken, over de Bruid van Christus, maar ik probeer u de achtergrond ervan te laten zien.

¹³⁵ “De vrouw werd gemaakt voor de man en niet de man voor de vrouw.” Dat is de reden, onder de oude wetten, dat polygamie wettig was. Kijk naar David die daar zat met vijfhonderd vrouwen; en de Bijbel zei “dat hij een man was naar Gods eigen hart.” Met vijfhonderd vrouwen, en Salomo met duizend—maar niet één van die vrouwen kon een andere man hebben.

¹³⁶ Neemt u mijn band over *Huwelijk en echtscheiding*. Dat boven op de berg bij Tucson, hier niet lang geleden was ik daarboven erover aan het bidden. Ze lieten de scholen uitgaan om te zien hoe die Vuurkolom de berg omcirkelde en in een trechter ging, heen en weer, op en neer. Mensen hier in de buurt weten het, daar, en zagen het; en het. . . toen Hij mij de waarheid vertelde over deze huwelijk en echtscheidingsvragen. Als er één kant is die *deze* kant op gaat en één die *die* kant op gaat, moet er ergens een waarheid zijn. En na die Zeven Zegels toonde Hij wat de waarheid ervan was.

¹³⁷ Merk op: nu, zij kon maar slechts één man hebben, want: “De vrouw werd gemaakt voor de man en niet de man voor de vrouw.” Al die vijfhonderd vrouwen waren gewoon Davids vrouw, en het was een type. Wanneer Christus op de troon zit in het Millennium zal Zijn Bruid niet één persoon zijn, maar het zal tienduizenden zijn, de Bruid, allemaal in één. En David had vele vrouwen, als individuen, maar alleen hun allen samen was zijn vrouw. Zoals het hele lichaam van gelovigen de Bruid van Christus is, omdat het Zij is, de vrouw. Hij was de Man. Nu: wij werden gemaakt voor Christus. Christus werd niet voor ons gemaakt.

¹³⁸ Dat is wat we vandaag in onze tekstboeken proberen te doen: is proberen het Woord (wat Christus is) óns te laten passen in plaats van dat wij onszelf bij het Woord proberen te laten passen. Dat is het verschil.

¹³⁹ Wanneer een man een bepaald meisje uit een gezin kiest, moet hij zich niet verlaten op schoonheid, want schoonheid is

bedrieglijk. En schoonheid, moderne wereldse schoonheid, is van de duivel.

“O,” ik hoor iemand daar zeggen: “Wees hier voorzichtig, prediker!”

¹⁴⁰ Ik zeg dat deze dingen op deze aarde, die schoonheid genoemd worden, absoluut van de duivel zijn. Ik zal het u bewijzen. Dan, in het licht van deze opmerking, laten we Gods heilige Woord nagaan om te kijken of het juist is of niet. En sommigen van u vrouwen willen zo mooi zijn! Kijk waar het vandaan komt. In het begin ontdekken we dat Satan zo schoon was dat hij engelen misleidde. En hij was de allermooiste engel van ze allen. Laat zien dat het in de duivel zit. Spreuken zei, Salomo zei: “Schoonheid is ijdel.” Dat is juist. Zonde is prachtig. Zeker is het dat. Het is aantrekkelijk.

¹⁴¹ Ik wil u vragen en iets hier tegen u zeggen. Ik wil dat u oplet, een paar ogenblikken. Van al de soorten in de wereld, vogels, dieren, vinden we dat bij het dierenleven, alles, behalve de mens, dat het het mannetje is dat mooi is, en niet het vrouwtje. Waarom zo? Kijk naar de . . . Kijk naar het hert: de—de mooie grote bok met zijn hoorns en de kleine hoornloze hinde. Kijk naar de—de hen, de kleine gespikkelde hen en de grote prachtig geveerde haan. Kijk naar de mannelijke vogel en de vrouwelijke vogel. Kijk naar de wilde eend en het vrouwtje. Ziet u? En er is niet één soort in de wereld die gemaakt is, die verleiden kan en zich zo ver kan verlagen als een vrouw.

¹⁴² Nu, zuster, sta niet op en ga niet weg. Wacht maar tot we het einde hiervan horen. Zie? Ziet u?

¹⁴³ Er is niets, geen vrouwelijk wezen, afgezien van een vrouw, dat immoreel zou kunnen zijn. U noemt een hond “een slet,” u noemt een varken “een—een zeug,” maar moreel gezien: zij hebben meer moraal dan de helft van de filmsterren die er hier zijn. Ze kunnen niets anders zijn dan moreel goed.

¹⁴⁴ En de vrouw was degene die werd veranderd, voor de verdraaiing. Dat is zo. Ziet u waar de schoonheid haar naartoe neemt? Nu: dat is waarom we vandaag ontdekken dat vrouwen toenemen in schoonheid. Neemt u Pearl Bryan—hebt u ooit haar foto gezien? Werd verondersteld Amerika's grote schoonheid te zijn. Er is geen schoolkind uit welke school ook dan die haar in een—een achterste rij zou hebben. Wist u dat het zo hoort te zijn? Wist u dat de Bijbel ervan spreekt dat het zo zal zijn?

¹⁴⁵ Weet u dat de val door de vrouw kwam in de beginne? En val . . . Het einde op dezelfde wijze zal eindigen—vrouwen die gezag krijgen en over mannen heersen, enzovoort. Weet u dat de Schrift dat zegt? Weet u, de dag dat ze mannenkleren aantrekt en haar haar kort knipt, al die dingen in tegenspraak zijn met Gods Woord. En weet u dat zij de gemeente voorstelt? Wanneer u kijkt naar wat vrouwen doen, zult u zien wat de gemeente doet. Zo is

dat precies. Nu—nu, dat is net zo waar als dat het Woord van God waar is.

¹⁴⁶ Geen ander vrouwelijk wezen is er gemaakt dat zich kan verlagen zoals een vrouw dat kan. En toch, daardoor, omdat ze gemaakt werd een af- . . .

¹⁴⁷ Zij was niet in de oorspronkelijke schepping. Alle andere vrouwelijke wezens zijn in de oorspronkelijke schepping: vogels, mannetje en vrouwtje; dieren, mannetje en vrouwtje. Maar in het menselijk leven maakte God alleen een man; en Hij nam van hem. En een vrouw is het bijproduct van een man, omdat God niet zoiets heeft ingesteld. Onderzoek de Schriften. Zo is dat precies. God—nee meneer—in Zijn oorspronkelijke schepping. Ze werd daar gezet.

¹⁴⁸ Maar als zij zich goed kan houden: wat een grotere beloning heeft zij dan de man. Ze wordt op een proefferrein gezet. Door haar kwam de dood. Zij is schuldig aan alle dood. Maar toen keerde God het om en gebruikte er één om leven weer terug te brengen; bracht Zijn Zoon door de vrouw—een gehoorzame. Maar een slechte is de—de ergste die er is; er is niets dat zo laag kan zijn.

¹⁴⁹ Kaïn, Satans zoon, dacht dat God schoonheid aanvaardde. Dat denkt hij vandaag. Kaïn was Satans zoon. “Wel, nu!” zegt u. We zullen daar niet in detail op ingaan, maar laat mij het gewoon voor u rechtzetten. De Bijbel zei dat hij “van die boze was.” Dus, daarmee is het uit. Goed. Nu: hij was Satans zoon. En hij dacht dat door een altaar erbij te halen en het heel mooi te maken, voor aanbedding, dat dat is wat God zou eren.

¹⁵⁰ Zij denk-, denken hetzelfde vandaag de dag. Zeker. Van: “We bouwen een groot gebouw. We zullen grote denominaties hebben. We zullen het grootste gebouw maken en de fijnst aangeklede mensen, de meest beschaafde geestelijken.” Soms is God er tien miljoen mijl vandaan. Dat is juist. Toch is het een kerk.

¹⁵¹ Dus, als God slechts aanbedding eert, oprechtheid, opoffering, was Kaïn net zo rechtvaardig als Abel. Maar het was door openbaring dat hij begreep dat het niet appels waren wat zijn ouders aten.

¹⁵² Ik ga hier iets zeggen dat niet goed klinkt voor een prediker, maar ik ga het toch zeggen. Ik hoor deze anderen dingen zeggen, dus ik . . . grapjes zeggen—en ik bedoel het niet. Ik zei dit echter: “Als het eten van appels de vrouwen deed beseffen dat ze naakt waren, kunnen we maar beter de appels opnieuw doorgeven.” Zie? Ziet u? Mm-hm. Vergeef me daarvoor, maar gewoon zodat het zou veranderen. Ik heb u hier opgehouden en sprekend over de vrouwen, enzovoort. Ik—ik—ik wil u even ontspannen, voor wat als volgt gaat komen. Nu, merk op—u. . . Het waren geen appels. We weten dat.

153 De kerk is in deze dagen geworden, met haar prestaties, net als alle andere door de mens gemaakte prestaties, wordt ze wetenschappelijk. Ze proberen een wetenschappelijke kerk te maken, door de aantrekkingskracht van films en grote torens. En het is jammer dat de Pinksterkerk in die sleur terecht is gekomen. U zou beter af zijn met een tamboerijn op de hoek en de Geest van God om u heen. Maar u probeert u te vergelijken met de rest van hen, omdat u een denominatie bent geworden. Dat is wat het teweeg heeft gebracht. Ziet u? Kerken proberen wetenschappelijk te zijn.

154 En bedenkt: naarmate als de mens vooruitgang boekt door de wetenschap, brengt hij zichzelf elke dag om. Toen hij buskruit uitvond, kijk wat het deed. Toen hij een automobiel uitvond, laat het meer omkomen dan het buskruit. Nu heeft hij een waterstofbom. Vraag me af wat hij daarmee gaat doen? Juist.

155 En zo is het met de kerk: naarmate ze iets probeert te bereiken door wetenschap, door mensen-gemaakte schema's, brengt het u verder weg van God en de dood in, meer dan het in het begin was. Dat is waar. Kies uw kerk niet op dezelfde wijze als u uw vrouw hebt gekozen. Ziet u? Wat de wetenschap voor haar deed was een wonder, maar u kunt er maar beter bij uw kerk wegblijven wat dat betreft; hij maakte verven, poeders en al deze andere dingen. Kies aan de hand van karakter van Zijn Woord.

156 Nu, laten we de natuurlijke bruid van vandaag vergelijken met de zogenaamde kerk-bruid van vandaag. Vergelijk een vrouw die vandaag gaat trouwen.

157 Nu, kijk eens wat de wetenschap voor haar heeft gedaan. Ze komt, ten eerste, tevoorschijn met haar haar afgeknipt—met een van deze Jacqueline Kennedy-kapsels, ziet u, of zoiets dergelijks. En weet u wat de Bijbel zegt? De Bijbel geeft eigenlijk een man, als hij dat wil, het recht om haar weg te sturen in echtscheiding als ze dat doet. “Zij is een oneervolle vrouw, die haar haar zal knippen.” De Bijbel zei dat. Juist. Wist dat niet? Hè? O ja! Ik predik te veel in Californië voor u om dat niet te weten. Jazeker. O ja! Wat voor nut heeft het? Ze doen het toch. U kunt geen varken nemen en zijn naam veranderen, van hem een lam maken. Merk op.

158 U zult mij hierna gaan haten, maar u zult de waarheid gaan weten. Ziet u?

159 Kijk. Laten we het vergelijken. Hier komt ze aan, met een heleboel verf, iets wat ze niet is—een moderne bruid. Was haar gezicht en hij zou bij haar weglopen, misschien. Zou je doodsbang maken, al dat spul van haar af te halen. En zo is de kerk dat, met een grote, geschilderde voorgevel, volledig een theologische Max Factor. Mm-hm. Beiden hebben een—een prachtig, vals gelaat op hen, door de mens gemaakte schoonheid,

en niet door God gemaakte schoonheid. Niet veel goede karakter in geen van beiden.

¹⁶⁰ Merk op: net als Satan—genoeg om door te misleiden; vergelijk de moderne bruid nu met haar: draagt korte broeken, draagt verf, knipt haar haar af, draagt kleren die op mannen lijken, en luistert naar een voorganger die haar zei dat dat in orde was. Hij is een misleider. Hij zal ervoor lijden in de sferen aan de andere kant. Dat is juist. Dat doen om te misleiden, om iets te zijn wat ze niet is.

¹⁶¹ Dat is hoe de kerk doet—haalt grote Dr., Drs., Prof. titels; zodat u zegt: “Onze voorganger is *dit en dat*,” weet misschien niet meer over God dan een Hottentot weet over een Egyptische nacht. Dat is juist. Juist. Een of andere theologische seminarie-ervaring daarginds en weet niets meer over God dan niets.

¹⁶² Moderne kerk en hun theologische verf, hm, hebben hun vrouwen allemaal met hun glorie eraf geschoren, door hun een of andere Ricky en voorganger die ze hebben—zoals een Izebel als er ooit een is geweest. Kortgeknipt haar, korte broeken, verf, allemaal opgemaakt in een theologische smaak—dat is de wijze waarop de kerk staat. Juist. Maar haar geestelijke karakter is verre van die maakster van een thuis die Jezus Christus zal komen ontvangen.

¹⁶³ Als enig Christen zo’n vrouw zou trouwen, toont het dat hij uit de genade is gevallen. Zijn smaak van God en zijn smaak van een thuis, wat een thuis zou moeten zijn, is verre, wanneer hij zo’n vrouw kiest. Nee meneer. Ze zou zeker niet geschikt zijn voor de smaak van een Christen. Haar geestelijke karakter is de laagste eb, dood, in denominatie-schoonheid en begeerte van de wereld.

¹⁶⁴ Dat is precies waar de kerk vandaag staat; verkocht haar door het Woord gegeven karakter aan Satan voor een wetenschappelijke, door mensen gemaakte godsdienst. Terwijl ze het recht had, als een gemeente van God, om bij het Woord van God te blijven, en de Heilige Geest te hebben, werkend onder, het lichaam samensmedend met het Woord en liefde van God. In plaats daarvan verkocht ze haar geboorterechten zoals Ezau en nam een denominatie die haar het liet doen, alles wat ze maar wilde—juist—alleen maar om populair te zijn, zoals haar moeder deed in Nicea, Rome. Gods Woord!

¹⁶⁵ O, hoe het ons Pinkstergelederen is binnengekomen! Het is jammer, maar het is gebeurd.

¹⁶⁶ Merk op, even een ogenblik: een non, in een Katholieke kerk. Die vrouw, om een non te worden, en die laatste sluiert neemt: zij is absoluut uitverkocht aan die kerk. Zij is (ziel, lichaam en geest) eigendom van die gemeente. Ze heeft geen gedachten van zichzelf. Ze kan die niet hebben, wanneer ze die laatste sluiert neemt—geen eigen gezindheid, geen eigen wil. Ziet u hierzo dat Satan ze tot zijn nagemaakte maakt, zoals de ware.

¹⁶⁷ De ware gemeente van Christus, de Bruid, is zo uitverkocht aan Hem en Zijn beloofde Woord, totdat de gezindheid die in Christus is, in u is. Wat een verschil!

¹⁶⁸ En we ontdekken vandaag dat de moderne kerk—een moderne wereld-kerk— de moderne wereld-kerk—en ook dat de geestelijke gemeente beide bevrucht zijn, om zonen geboren te doen worden.

¹⁶⁹ Een van hen, een denominatie-geboorte zal gegeven worden één dezer . . . dag aan . . . dezer dagen, bij de Wereldraad van Kerken, die voor de wereld de antichrist zal voortbrengen, door een denominatie. Dat is precies de waarheid. Ik leef misschien niet om het te zien. Ik geloof van wel. Maar u jonge mensen, bedenk dat u een prediker dat hebt horen zeggen. Dat er uiteindelijk op zal uitlopen. En dat is het merkteken van het beest—wanneer zij die Wereldraad van Kerken vormt. En zij zal haar zoon baren, de antichrist.

¹⁷⁰ De andere is bevrucht door het Woord van God, en zal het lichaam voortbrengen, het voltooide lichaam van Jezus Christus, wat de Bruid is. Het lichaam van Christus is nog niet af. Hoevelen weten dat? Een man en vrouw is één. En Christus is één lichaam—het Woord. De Bruid zal de rest van dat lichaam moeten zijn. En de twee samen vormen weer het ene lichaam. Zoals Adam dat was in het begin: de man, zijn vrouw, zijn één. Nu: Zij, de ware Bruid, zo uitverkocht aan Hem, dat Zij geen eigen gedachten gebruikt. Zijn gezindheid is natuurlijk Zijn wil, en Zijn wil is Zijn Woord.

¹⁷¹ Nu, kijk naar de zogenaamde bruid gekozen door de mens en vergelijk de geestelijke met de natuurlijke van vandaag: een moderne Izebel betoverd door haar Achab; Max Factor schoonheden en alles. Kijk naar de gemeente, net zo, maar een prostituee voor het Woord van de levende God; grote denominaties, grote gebouwen, groot geld, groot salaris, helemaal uitverkocht. Mannen die op de preekstoel staan en het goedkeuren dat dat in orde is, en ze ermee weg laten komen. Gewoon bedrog, dat is alles. Waarlijk, een blind Laodicea-gemeentetijdperk, precies wat de Bijbel zei dat het zou zijn. “Zei: ‘Ik ben rijk. Ik zit als een koningin. Ik heb behoefte aan niets.’ En weet gij niet dat gij arm zijt, ellendig, blind, jammerlijk, naakt: en het niet weet.” Als dat niet ZO SPREEKT DE HERE is, Openbaringen 3, heb ik het nooit gelezen. Dat is wat ze is—en weet het niet! Denk het u in.

¹⁷² Als u een man of een vrouw op straat zou vertellen die spiernaakt was en hen zou vertellen dat ze naakt waren, en ze zeggen: “Bemoei je met je eigen zaken,” wel, er is daar ergens een verstandelijke tekortkoming. Er is iets misgegaan met hun verstand.

173 En wanneer u het Woord van God kunt lezen, hoe dat mensen behoorden te doen, en deze doop van de Heilige Geest die we vandaag hebben, en mensen—wel, ze kijken je aan alsof je gek bent. Vertel je ze: “U moet. . .” Dat ze wedergeboren moeten worden. Dat ze de Bijbel moeten geloven.

174 Zeggen ze: “Dat was een Joodse fabel, voor jaren geleden. Onze kerk heeft de weg.” Ellendig, jammerlijk, blind, naakt en weten het niet eens. Wat een. . . En de Bijbel zei dat dat de toestand is waar ze in terecht zouden komen.

Hoe zou een waar profeet het ooit kunnen missen om het te zien? Ik weet het niet.

175 Dringt regelrecht al onze kerken binnen, overal. Kijk er maar naar, zie, gewoon in de moderne trend. 't Zijn de oude hoer en dochters van Openbaringen 17, die aan de arme, blinde, ellendige mensen haar leerstelling van theologie geeft, in tegenspraak met het Woord van God. “En zij vonden in haar de zielen van slaven en mannen en vrouwen van—van overal.” In plaats van de mensen aan te trekken. . .

176 Christus betuigt Zijn Woord, wat de mensen aantrekt. Hij trekt niet de mensen aan in kerken die aangetrokken worden door grote denominaties en grote bedrijvigheid en heel groot vertoon en fantastische dingen. Maar het Woord van God trekt de Bruid van Christus aan.

177 Nu, merk op. Het is interessant om—om op te merken hoe dat—dat de kerk probeert de aandacht van de mensen te trekken door fijne gewaden en fijn geklede koren en vrouwen met kortgeknipt haar en geschilderde gezichten. En zij denken. . . En het zingt als een engel. Liegen als een duivel; lopen de hele avond rond naar een dansfeest als—er niets van denken. En dat is, zo denken ze, “in orde. Dat is prachtig.” Maar, ziet u: dat is vals gemaakt. Dat is niet het Woord van God.

178 Terwijl de ware Bruid de aandacht van God trekt door zich aan Zijn Woord te houden. Nu, merk op. Nu laten we onze aandacht op Christus vestigen.

179 U zegt: “Wel, nu, wacht eens even, wat dan met deze schoonheid waar u het over hebt?”

180 De Bijbel zei, in Jesaja 53:2, dat toen Jezus kwam “er geen schoonheid aan Hem was dat wij Hem zouden begeren.” Is dat juist? Er is geen schoonheid. Als Hij zou zijn gekomen in de wereldse schoonheid zoals Satan vandaag is, zouden de mensen om Hem heen zijn gelopen en Hem hebben geaccepteerd op de wijze waarop ze het vandaag met de gemeente doen. Ze zouden Hem geloofd hebben en Hem aangenomen hebben, zoals ze met Satan vandaag doen. Zeker zouden ze dat hebben gedaan. Maar Hij kwam niet in dat soort schoonheid; maar Hij komt altijd in de schoonheid van een goed karakter. Er—Christus was geen mooie, grote, sterke, stevige Man. God kiest dat soort niet.

¹⁸¹ Ik herinner me een keer dat een profeet opging naar—om een koning te nemen, om een koning te maken uit Jesses zonen, om de plaats van een andere koning in te nemen—Saul. En dus bracht Jesse voor hem zijn grote, zware, fijne jongen. Hij zei: “De kroon zal goed staan op zijn hoofd.”

¹⁸² De profeet ging heen om de olie op hem uit te gieten. Hij zei: “God heeft hem geweigerd.” En Hij weigerde elk van hen totdat hij bij een kleine ouwe, met voorovergebogen schouders, verlept uitzierende knaap kwam. En hij goot de olie op hem uit en hij zei: “God koos hém.” Ziet u? Wij kiezen door het zien. God kiest door karakter.

¹⁸³ Karakter—er is nooit een karaktereigenschap geweest zoals Jezus Christus. Het leeft in u en manifesteert Hem. We zien dat het waar is. Het is geen wereldse schoonheid van Hem wat Zijn Bruid aantrekt; het is Zijn karakter—het karakter van de gemeente, waar Jezus naar op zoek is; niet of het grote gebouwen zijn, of het grote denominaties zijn, of het een groot ledental is. Hij beloofde om daarmee samen te komen waar twee of drie vergaderd zijn. Waarlijk. Dat is waar de ware gelovige zijn hoop op laat rusten: is op dat Woord van God dat als waarheid wordt betuigd, wat 't is. Kies door Zijn Woord; niet een wereldsheid-liefhebbende groep. Zij haten dat.

¹⁸⁴ Geen wonder dat zij van Hem gescheiden is, want ze heeft Zijn openbaring gemist, en ze heeft het niet. Hij geeft niet om haar, de manier waarop ze zich gedraagt en doet, en hoeveel van dit wereldse spul ze heeft.

¹⁸⁵ Hij is op zoek naar haar karakter—het karakter van Christus. Nu, even een ogenblik nu. Dat is het. Hij kiest een Bruid om Zijn karakter te weerspiegelen— waarvan de moderne kerken van vandaag zeker Zijn—Zijn programma hier missen op een miljoen mijl, omdat ze *dit* ontkennen, dat het de waarheid is. Dus hoe zou het kunnen zijn? Nu, Hij ziet uit naar de dag dat die Bruid wordt gevormd, Hebreeën 13:8, precies zoals het was, zoals Hij was. Het moet Zijn zelfde vlees zijn, zelfde gebeente, zelfde Geest, zelfde alles, precies zo opgebouwd, en die twee worden dan één. Totdat de gemeente dat wordt, zijn ze níét één. Het karakter van Hem, het Woord, voor dit tijdperk, moet gevormd worden; zij moet gevormd worden, zoals Hij is.

¹⁸⁶ Nu, tot slot wil ik de reden noemen dat ik deze dingen gezegd heb—en ik zal—ik zal sluiten. Onlangs 's nachts, rond drie uur in de morgen, werd ik wakker gemaakt.

¹⁸⁷ Ik neem ieder van u om dit te beantwoorden. Heb ik u ooit iets verteld in de Naam van de Here dan dat het juist was? Het is altijd juist geweest. Zo helpe mij, God weet dat dat waar is. Er is geeneen, nergens ter wereld, van de duizenden dingen die verteld zijn, dat Hij er ooit één woord van gemist heeft. Het is altijd perfect uitgekomen.

¹⁸⁸ Zelfs toen ik in Phoenix laatst was, of ongeveer een jaar geleden was het, en u vertelde over die boodschap over—over *Hoe laat is het, heren?* En u vertelde “dat zeven engelen daar zouden samenkomen” en de opening zou zijn van deze Zegels en wat. En daar had het—het tijdschrift *Life* het artikel erover, deze grote vlam die de lucht in ging, dertig mijl hoog, zevenentwintig mijl in doorsnee. Ze zeiden dat ze niet konden uitmaken wat het was; weten het nog niet. En mannen die er hier in dit gebouw vanavond zitten die daar bij mij stonden toen het gebeurde, precies hoe het gezegd werd. Hij vertelde mij de dingen die zouden komen te gebeuren, en het gebeurde precies. Hoe elk van die Zegels openging en de geheimenissen vertelde die verborgen waren geweest door die tijdperken van de hervormers heen enzovoort, helemaal perfect.

¹⁸⁹ Hoe dat, toen ik boven op de heuvel stond— mannen, drie of vier van hen die hier nu aanwezig zijn, ja, meer dan dat. Toen ik de heuvel opging, de Heilige Geest zei: “Raap die steen op.” We waren aan het jagen. Hij zei: “Gooi hem in de lucht omhoog en zeg: ‘ZO SPREEKT DE HERE.’” Dat deed ik. Er kwam daar vandaan een kleine windhoos. Ik zei: “Binnen vierentwintig uur zult u de hand van God zien.” Mannen die er hier nu bij zijn.

¹⁹⁰ De volgende dag, omstreeks tien uur, toen ik daar stond— ik zei: “Maak je klaar. Ga onder de auto daar,” een veteraan. Ik zei: “Er staat iets op het punt te gebeuren.” Het was een heldere hemel, helemaal in een groot ravijn. Daar kwam er een wervelend vuur neer uit de hemel, zo hard als het maar kon gieren, sloeg zo de wanden. Ik—ik stond er precies onder. Ik nam mijn hoed af, hield mijn hoofd vast. Het kwam ongeveer een meter of anderhalve meter boven mij en sneed een greppel helemaal rond die wand zo, en knalde. En ging terug omhoog in de lucht en wervelde weer rond en kwam drie keer neer— had zelfs de toppen van mesquite-struiken eruit gesneden, over tweehonderd meter. Hoort u die mannen “Amen” zeggen? Ze waren dáár, toen het gebeurde, ziet u—en maakte drie knallen.

¹⁹¹ Toen ze onder de auto's en alles vandaan kwamen, er weer bij terugkwamen, zeiden: “Als dat u zou raken, zou er geen vetvlek over zijn gebleven.”

¹⁹² Ik zei: “Het was—Hij was het. Hij sprak tot mij.” God spreekt door een wervelwind. Ziet u? En daar was diezelfde Vuurkolom die u op de foto ziet, en stond daar.

En toen het omhoog ging, zeiden ze: “Wat is het?”

Ik zei: “Oordeel treft de Westkust.”

¹⁹³ De tweede dag daarna zonk Alaska bijna. Ziet u? Het sloeg eenmaal dáár toe, de eerste slag.

¹⁹⁴ Waar—u moet iets doen om het te symboliseren. Zoals een man wat zout in een kruik deed en het in het water gooide en

zei: “ZO SPREEKT DE HERE: laat er zoet water zijn.” En een andere—Jezus nam water en goot het in een kruik en—en maakte er wijn van.

¹⁹⁵ U moet iets hebben om het te symboliseren. Dat is wat dat was, dat omhoogging in de lucht en neerkwam. Dat liet die kleine wervelwind beginnen. Binnen vierentwintig uur had het die berg doen schudden tot het er een richel om toe uit had gesneden.

¹⁹⁶ De eerwaarde meneer Blair die hier zit—ik kijk nu recht naar hem toe— hij was daarboven en raapte wat van de stukken ervan op, enzovoort. Hier is Terry Sothmann, hen, en die hier staan, en Billy Paul. En broeders, sommigen van, velen van deze anderen die hierbinnen zitten, die er daar waren om het te zien gebeuren, toen het het eruit rukte.

¹⁹⁷ Dat is geen verhaal; dat is de waarheid. Dat was niet terug in de Bijbelse dagen; dat is nu. Ziet u? Diezelfde God, Die me altijd deze dingen heeft laten zien, en ze zijn uitgekomen, precies, tot op de letter. Nooit hebben ze één keer gefaald. Nu, ik poch over Hem.

¹⁹⁸ Een paar weken geleden—ik was in een visioen. En ik stond op een—een hoge plek; en ik zou de voorschouw zien van de gemeente. En ik bemerkte, komend van mijn . . . ik stond meer op *deze* manier, met mijn gezicht naar het Westen. En *deze* kant opkomend was de lieflijke groep vrouwen— heel mooi gekleed, lang haar van achteren mooi opgemaakt, mouwen en rokken netjes naar beneden. En ze waren allemaal op een marsmelodie, zoals: “Voorwaarts, Christenstrijders, optrekkend als ten oorlog, met het kruis van Jezus dat voorop gaat.” En toen ze voorbijgingen, stond ik, en er was iets daar, een Geest, 't was God, en het zei: “Daar is de Bruid.” En ik keek, en mijn hart was blij. En Ze ging rond, langs *deze* kant, en ging voorbij achter mij langs.

¹⁹⁹ Na een poosje, toen ze langs *deze* kant terugkwam, werd gezegd: “Nu zal de moderne kerk in voorschouw komen.” En hier kwam de Aziatische kerk op. Ik heb nog nooit zo'n smerig stelletje gezien.

²⁰⁰ Hier kwamen de andere kerken op, van de verschillende landen. Zij zagen er verschrikkelijk uit.

²⁰¹ En ik—ik zeg dit omdat ik aan mijn plicht gebonden ben om de waarheid te vertellen, voor God. En toen Hij zei: “Hier komt de kerk van Amerika nu, ter voorschouw,”— als ik ooit een stel duivels heb gezien, was het dat. Die vrouwen waren spiernaakt, met een oud grijs uitziend ding, zoals de kleur van een olifantshuid. En ze hielden het voor zich, met helemaal geen bovendeel erop. En ze deden dit soort gedoe dat *deze—deze* dansen die *deze* kinderen hierbuiten doen, die twist en zo, en dat soort muziek gaande. En toen ik Miss USA zag opkomen, viel ik bijna flauw.

202 Nu, dit is ZO SPREEKT DE HERE. Als u gelooft dat ik Zijn dienstknecht ben, gelooft u mij nu. Ik zou dat voor niets ter wereld zeggen. Er is niet genoeg geld in heel de wereld om me ertoe te krijgen dat te zeggen als het niet waar was.

203 En toen zij langskwam, was dat het smerigste uitzierende ding dat ik ooit heb gezien. Ik dacht: “God, zo hard als predikers en wij broeders hebben gearbeid om U een Bruid te krijgen, en dat is het beste wat we konden doen.” Ze twistte, *dit* voor zich houdend, zoals een van deze soort hoela-rokjes— hield het voor haar delen, haar lagere deel, *zo*, dansend en twistend zoals deze kinderen hierbuiten doen op de . . . op deze vulgaire shows die ze hebben— twistend. Dat was Miss Christendom van Amerika.

204 Zo helpe mij, door de hulp van God, dat is hoe het eruitziet in Zijn aangezicht. Ik—ik . . . ik begon . . . ik kon wel flauw zijn gevallen. Ik dacht: “Al het proberen en het prediken en het overtuigen?” Ieder van hen met kortgeknipt haar—en ze twistten en deden maar, *dit* vóór zich houdend. Ze kwamen voorbij, waar ik daar stond met dit bovennatuurlijke Wezen. Ik kon Hem niet zien. Ik zou Hem tegen mij horen spreken; was vlak bij me. Maar toen ze *deze* kant opdraaiden, hielden ze *dit*. En gewoon aan het twisten en lachen en maar doen, zo tekeer aan het gaan, *dit* vóór hen houdend.

205 Nu, ik die daar in Zijn tegenwoordigheid stond, en Zijn dienstknecht. “En van al wat ik heb geprobeerd, is dat het beste wat ik kon doen?” Ik dacht: “God, wat heeft het mij geholpen? Wat heeft het geholpen? Al het roepen en smeken en overtuigen en de grote tekenen en wonderen en mirakelen die U toonde. En hoe ik daar stond en naar huis zou gaan en zou huilen nadat ik tot ze gepredikt heb en zo, en wat heeft het me geholpen? En dan moet ik zoiets voor U presenteren als Bruid?”

206 En terwijl ik daar stond te kijken, ging ze voorbij. En u kunt zich voorstellen, de achterzijde van haar met niets aan, en *dit* voor haar houdend terwijl ze zo voorbij danste, op die manier, op deze, twist, haar benen zo uitgooiend. En haar, o, het was vulgair hoe ze zich gedroeg, haar lichaam zo rond schuddend. Nu, ik . . .

207 U zegt: “Wat betekent het, broeder Branham?” Ik weet het niet. Ik vertel u gewoon wat ik heb gezien.

208 En toen ze zo voorbijging, keek ik naar haar. O, ik werd gewoon heel zwak. Ik draaide me gewoon om. Ik dacht: “God, ik ben veroordeeld. Er—het is niet nodig dat ik het nu nog probeer. ’k Zou net zo goed kunnen stoppen.”

209 Mevrouw Carl Williams, als u hier zit, en die droom waarover u me een tijdje geleden vertelde, die u laatst die nacht had, die u dwars zat—daar is het. Het stuurwiel is uit mijn hand genomen.

210 Toen—ik dacht gewoon “dat ik—dat ik het net zo goed kon vergeten.” Ik was er geweest.

211 Toen, ineens, hoorde ik het opnieuw aankomen. En van *deze* kant opkomend kwam dezelfde Bruid die *deze* kant eromheen ging. Hier kwamen die kleine dames weer, en ieder van hen was gekleed in hun nationale klederdracht van waar ze vandaan kwamen, zoals Zwitserland, Duitsland, enzovoort—ieder met dat soort kleding aan—allemaal lang haar—precies zoals diegene in het begin. En hier kwamen ze aan, lopend. “Voorwaarts, Christenstrijders, optrekkend als ten oorlog.” En toen ze allen de voorvertoningsstandplaats passeerden, waar we stonden, ging gewoon ineens, ging elk oog die kant op. En toen keerden ze terug, en daar gingen ze verder, marcherend.

212 En net toen ze regelrecht de lucht in begonnen te gaan, ging deze andere naar de rand van een heuvel en ging naar beneden, zo.

213 Dezen begonnen recht naar boven de lucht in te marcheren. En toen ze aan het marcheren gingen, merkte ik een paar kleine meisjes achteraan op—leek alsof ze misschien afkomstig waren van een of ander buitenlands meisje, zoals Zweden of Zwitserland of ergens. Ze begonnen rond te kijken en raakten. . . Ik zei: “Doe dat niet! Raak niet uit die pas!” En toen ik zo schreeuwde, kwam ik bij, in het visioen, en stond daar met mijn hand zo uitgestrekt. Ik dacht: “Wel. . .”

214 Dat is de reden dat ik zei wat ik vanavond heb gezegd. Ik wil u een vraag stellen. Is het later dan we denken? Kon Zij al geroepen en gekozen zijn—weg verzegeld? Er zal er geen extra zijn, weet u. Zou het mogelijk kunnen zijn? O ja. O ja.

215 Herinnert u zich wat ik laatst bij het ontbijt zei. In de kiemcellen bij het voortplanten van het mannelijke en vrouwelijke, zijn er een miljoen zaadkiemen die uitgaan—een miljoen eieren die uitgaan. Maar er is er maar één die leeft, en toch zijn ze allemaal precies gelijk: één uit een miljoen. Elk van hen, dezelfde eieren en dezelfde soort kiem. Eén van hen leeft; de rest van hen sterft.

216 Niemand kan zeggen welke de rijpe ei is en, o, iets erover. God moet dat beslissen—of het een jongen of een meisje zal zijn, blond of brunette of wat het ook zal zijn. God beslist dat. Niet de eerste die treft, maar de eerste die God heeft besloten. Misschien komt er één *hier* en één. . . Als u het ooit is opgevallen, in de reageerbuis, om ze samen te zien komen. Ik heb het gezien. God moet dat beslissen. Eén—elk van ze precies hetzelfde, maar door uitverkiezing. De natuurlijke geboorte is door verkiezing. God neemt één uit het miljoen.

217 Toen Israël Egypte verliet, op weg naar het beloofde land, waren ze met ongeveer twee miljoen mensen. Ieder van hen was onder hetzelfde offerlam, anders zouden ze niet hebben geleefd. Ieder van hen luisterde naar Mozes, de profeet. Ieder van hen werd tot hem gedoopt in de Rode Zee. Ieder van hen danste, de

vrouwen, met Mirjam, op en neer langs de kant van (toen) de kust, toen God de vijand vernietigde. Ieder van hen stond bij Mozes en hoorde hem zingen in de Geest. Ieder van hen at manna uit de woestijn, dat uit de hemel neerdaalde. Nieuw manna, elke avond, wat een type van de boodschap is, ieder van hen at ervan. Maar van de twee miljoen: hoeveel hebben het gehaald? Twee. Eén uit een miljoen.

218 Er zijn ongeveer vijfhonderd miljoen Christenen in de wereld vanavond, Katholieken en allen meegerekend. Vijfhonderd miljoen zogenaamde gelovigen in de wereld. Als de opname vanavond kwam, zou dat betekenen . . . als één op een miljoen de telling was. Ik zeg niet dat het zo is. Maar als dat zo was, zouden vijfhonderd mensen in de komende vierentwintig uur vermist worden; zou u er zelfs nooit van horen. Er zullen sowieso zovelen vermist worden, die niet eens achterhaald kunnen worden.

219 Dan zou het kunnen zijn, zou het ons kunnen overkomen, vriend, zoals het gebeurde toen Johannes de Doper kwam. Zelfs de discipelen zeiden: “Waarom heeft de Schrift gezegd, waarom zeggen de—de apostelen of de profeten, waarom staat er dat Elia eerst moet komen en alle dingen moet herstellen?”

220 Hij zei: “Ik zeg u dat Elia alreeds gekomen is, en u wist het niet.”

221 Een dezer dagen zouden we hier achtergelaten kunnen worden: “Hoe zit het met de opname voordat de verdrukking begint?”

“Het is al gekomen en u wist het niet.”

222 Het hele lichaam, erin verzegeld—wordt gewoon in de pas gehouden. Ik zeg niet dat het zo is. Ik hoop dat het niet zo is. Maar vriend, wanneer het . . .

223 Als we een gevoel in ons hart vanavond hebben, dat we onze levens op orde moeten brengen, en de dingen die we hebben gedaan, laat mij u adviseren, als een prediker—broeder. En ik ga dit voor mijn eerste keer zeggen, over de preekstoel. Ik ben vanavond verder gegaan hierover dan over wat ook maar, ooit, sowieso al, voor het publiek, omdat ik een grote vrijheid heb gehad in deze samenkomsten. Als u gelooft dat ik Gods profeet ben, luister dan naar wat ik u heb verteld. Als er één kleine tinteling van gevoel in uw hart is, ga dan nu naar God. Doet u het.

224 Stop even een ogenblik, mannen. Kijk naar uw—uw leerstellingen, die u dient. Kijk in uw kerken. Komt het precies overeen met het Woord van God? Hebt u aan elke kwalificatie voldaan? Zegt: “Ik ben een goed mens.” Dat was Nicodemus ook en zo ook al de anderen. Zij—zij waren prima. Ziet u? Dat heeft er niets mee te maken.

225 En vrouwen, ik wil dat u in de spiegel kijkt—en kijk wat God van een vrouw vereist om te doen. En kijk, in Gods spiegel, niet in uw kerkspiegel nu, in Gods spiegel; en kijk of u zich in uw leven zou kwalificeren voor de geestelijke Bruid van Jezus Christus.

226 Predikers, denk eveneens na. Snijdt u *hier* bochten af om iemands gevoelens daarginds te sparen? Zou u *dit* doen als het niet . . . en ze u uit de kerk zouden zetten? Als u zich zo voelt, mijn dierbare broeder, laat me u waarschuwen in de Naam van Jezus Christus: vlucht daar nu meteen vandaan.

227 En dame, als u niet kunt voldoen aan de kwalificatie van een Christen—niet als een Christen in naam, maar in uw hart, en uw leven precies zo gevormd is als Gods huwelijksakte hier zegt dat het moet zijn . . .

228 En kerklid, als uw kerk niet zo is, kan voldoen aan Gods kwalificatie van Zijn Woord: kom eruit en kom in Christus.

229 Dat is een ernstige waarschuwing. Wij weten niet op welk moment, en u weet niet op welk moment dat deze stad op een dag hier op de bodem van deze oceaan zal gaan liggen.

230 “O, Kapernaüm,” zei Jezus, “gij die tot in de hemel verhoogd zijt, zult in de hel worden neergebracht. Want als de machtige werken in Sodom en Gomorra waren gedaan, zou het tot op deze dag hebben gestaan.” En Sodom, Gomorra liggen op de bodem van de Dode Zee. En Kapernaüm ligt op de bodem van de zee.

231 Gij stad, die beweert de stad van de engelen te zijn, die uzelf tot in de hemel hebt verhoogd en al de vuile, smerige dingen van modes en dergelijke hebt gestuurd totdat zelfs de landen uit het buitenland hier komen om onze vuiligheid op te halen en het weg te sturen, tot uw fijne kerken en torens, enzovoort, zoals u doet. Onthoud: op een dag zult u op de bodem van de zee liggen; u hebt een grote honingraat nu onder u. De toorn van God woedt vlak onder u. Hoeveel langer zal Hij deze zandbank daarboven laten hangen? Wanneer die oceaan daarginds, een mijl diep, daarin zal glijden, helemaal tot aan de Salton Sea. Het zal erger zijn dan de laatste dag van Pompeii. Bekeert u, Los Angeles.

232 Bekeert u, de rest van u, en keert u tot God. Het uur van Zijn toorn is op de aarde. Vlucht terwijl er tijd is om te vluchten en kom in Christus.

Laten we bidden.

233 Dierbare God, terwijl in mijn geest het beeft, mijn hart laat tranen van waarschuwing vallen. Sta toe, o God, dat mannen en vrouwen niet zullen denken aan wat ik heb gezegd als een grap, en de kerkmensen er niet aan zullen denken als iets dat vooroordeel of tegen hen was. Mogen zij zien, Here, dat het in liefde is.

234 Gij getuigt van mij, almachtige God, dat op en neer langs deze kust ik jaar na jaar ben gegaan, Uw Woord verkondigend.

Leg getuigenis van mij af, o God, als het vanavond zou gebeuren, dat ik de waarheid heb verteld. Gij weet dat dit visioen van de Bruid de waarheid is. Ik heb Uw Naam erbij genomen, Here, en heb gezegd dat het ZO SPREEKT DE HERE was. En ik voel dat ik me bewust ben, Here, van wat ik doe.

²³⁵ Dus bid ik U, Here, in Jezus' Naam, laat de mensen zichzelf vanavond schudden en vluchten voor de toorn die komen gaat, want Ikabod staat geschreven boven de deuren en boven de naties. Er is een zwart vinkje overheen gekomen. De Geest van God is erbij vandaan bedroefd, en ze worden in de weegschaal gewogen en te licht bevonden. Het feest van koning Nebukadnezar heeft zich weer herhaald met dronken feesten en halfgeklede vrouwen, die zichzelf Christenen noemen.

²³⁶ O God des hemels, heb genade met een zondige wereld en een zondig volk, Here, zoals wij dat vanavond zijn. God, ik probeer in de bres te staan en om goddelijke genade te vragen, dat U vanavond in deze menigte zult spreken en Uw Bruid oproept tot opmerkzaamheid, Here, om te marcheren, niet door het teken van een geloofsbelijdenis, maar door het geluid van het Evangelie van de Here Jezus Christus. Sta het toe, o God. Laat het deze avond bekend zijn dat Gij God zijt en Uw Woord de waarheid is. Terwijl wij plechtig, in het aangezicht van deze mensen, hen oproepen tot attentie van Uw Woord.

²³⁷ In de Naam van Jezus Christus bid ik voor hen, Here. Ze hebben U zonder enige twijfel door hun menigten zien bewegen en hen vertellen wat er in hun hart is. En Gij weet, Here, dat nu op dit moment, wat er gaande is. Gij weet dat dat de waarheid is, o God. En ik bid U, in Jezus' Naam, laat de Heilige Geest opnieuw bemiddelen, Here, en trek uit dit gehoor, Here, diegenen die geschreven staan in het Boek des Levens van het Lam. Sta het toe, o God. Zo bid ik met heel mijn hart.

²³⁸ Deze mensen, in het natuurlijke, Here, zouden mij de laatste cent geven die ze hadden om de boodschap te ondersteunen. Ze zouden alles doen wat ze konden. Maar, o God, als het erop aankomt om ernaar te handelen, en erin te komen, bid ik, God, dat dit de avond zal zijn dat U hen zult belonen en stort Uw Heilige Geest op deze conventie uit. En moge er geen rondgedartel of rondspringen zijn, maar een wenen en een huilen en een bekering, vasthoudend aan de horens van het altaar als we vanavond oordelen onder ons zien rollen. Sta het toe, God. Dat bid ik zo oprecht als ik weet hoe, in de Naam van Jezus Christus.

²³⁹ Mijn broeder, zuster, ik—ik weet niet wat nog meer te zeggen; als ik genade in uw ogen heb gevonden, door de kracht van God, als u gelooft dat ik Zijn profeet ben. Dit is de eerste keer in het openbaar dat ik dat ooit heb gezegd. Maar ik voel ergens een vreemde soort waarschuwing. Ik ben hier niet vatbaar voor. U weet dat ik dat niet ben. Ik gedraag me niet zo. Ik aarzelde om die

boodschap te spreken en die dingen te zeggen. Ik ren zijwaarts en al het andere om het niet te doen. Maar het is gezegd, en het zal staan op de Dag des Oordeels, als een getuigenis dat ik de waarheid heb verteld. Dat is ZO SPREEKT DE HERE GOD DER HEERSCHAREN!

²⁴⁰ O Pinksteren, ren voor uw leven. Vlucht naar de horens van het altaar en roep het uit voordat het te laat is, want er zal een uur komen wanneer u kunt roepen en het niet zal helpen. Want Ezau probeerde een plaats te vinden van zijn geboorterecht en kon die niet vinden. Ik vertrouw u toe, o Californië. O conventie van de Volle Evangelie Zakenlieden, die ik liefheb, die ik over heb gelaten en me voor ingespannen heb met heel mijn hart, ik vertrouw u vanavond toe aan Jezus Christus. Vlucht tot Hem! Laat de duivel u hier nooit van afkoelen. Blijf er precies bij totdat u een ieder vervuld bent met de Heilige Geest, in zoverre dat het u tot dit Woord zal laten komen, dat zal zorgen dat u vrouwen zich in orde maken, dat u mannen zich in orde zullen maken. Als u zegt dat u de Heilige Geest hebt en niet met het Woord overeen wilt komen, is het een andere geest in u. Gods Geest is op Zijn Woord—het Messiaanse—het gezalfde Woord. De Bruid moet een Messietje zijn, het gezalfde Woord.

²⁴¹ Laten we opstaan, in de Naam van de Here Jezus Christus. Als u mijn stem nooit weer hoort . . . Maar zo God wil, ga ik over een paar uur naar Afrika. Ik kom misschien nooit weer terug. Ik weet het niet. Maar ik zeg u, met heel mijn hart: ik heb u de waarheid verteld. Ik heb niet nagelaten u alles te verkondigen wat God mij heeft gezegd te zeggen. En ik heb het gezegd in de Naam van de Here.

²⁴² Het is een plechtig moment. Ik weet niet hoe het uit te drukken. Ik heb drie of vier keer geprobeerd de preekstoel te verlaten en ik kan het niet. Dit is een ernstig uur. Vergeet u het nooit. Dit is de tijd dat misschien God wel Zijn laatste oproep doet. Ik weet het niet. Hij zal op een dag Zijn laatste oproep doen. Wanneer? Dat weet ik niet. Maar ik zeg u: volgens dat visioen lijkt het erop dat die Bruid ongeveer voleindigd is.

²⁴³ Kijk naar de kerken in naam die binnenkomen. Toen de slapende maagd voor olie kwam, faalde ze het te krijgen. De Bruid ging naar binnen. De opname ging omhoog. "Terwijl ze heengingen om olie te kopen, kwam de Bruidegom."

²⁴⁴ Slaapt u? Word snel wakker en kom tot uzelf. En laten we bidden, ieder, alsof we op dit moment stervende waren, in de Naam van de Here. Laten we ieder op uw eigen manier bidden.

²⁴⁵ God Almachtig, heb genade met ons. Here, heb genade met mij. Heb genade met ons allen. Wat voor nut heeft het, ongeacht wat we doen, als we in deze dingen falen? Ik sta en vraag om genade, o God, voordat deze grote stad onder de zee zinkt en oordelen van God deze kust overspoelen. Ik bid, God, dat U

Uw Bruid zult roepen. Ik draag ze nu aan U op in de Naam van Jezus Christus. Amen. Amen...?...Ik heb de waarheid verteld...?...

65-0429E Het Kiezen Van Een Bruid
Biltmore Hotel
Los Angeles, Californië Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org